

2015

www.traplice.cz

Zpráva

Traplický

avodaj

vydává OBECNÍ ÚŘAD TRAPLICE

Nové víceúčelové hřiště ve středu obce

vizualizace n

Studie kulturního areálu a klidové zóny ve středu obce

Společenský život

Z OBSAHU

3 úvodní slovo starosty

4 na aktuální téma

5 rozpočet obce

6 hospodaření s energiemi

7 odpadové hospodářství

10 školství a kultura

17 sdružení a spolky

25 z historie Traplic

28 na co jsme hrdí – Lidové tradice a zvyky

32 osobnosti kolem nás – Martin Obdržálek

35 kalendář akcí

36 aktuality, poděkování, pozvánky

Úvodní slovo starosty

Vážení spoluobčané,

i když Nový rok 2015 již nějakou dobu běží, chci Vám v prvé řadě popřát v nadcházejícím období vše dobré. V říjnu 2014 proběhly v celé republice komunální volby a nyní vstupujeme do úvodního roku dalšího volebního období. Vy, občané Traplic, jste svými hlasy rozhodli o složení nového zastupitelstva obce. Toto zastupitelstvo potom na svém ustavujícím zasedání zvolilo do vedení obce Ing. Milana Rozuma. Chci touto cestou voličům poděkovat za důvěru a slibuji, že se budu snažit tuto důvěru nezklamat a udělám vše, co je v mých silách pro naplnění našich cílů a plánů, a také pro splnění přání a podnětů ze strany obyvatel obce Traplice. V této snaze samozřejmě nebudu sám, volby rozhodly o tom, že okruh nejbližších spolupracovníků v Radě obce se víceméně nemění, v zastupitelstvu se ovšem objevily nové i staronové tváře. Věřím, že toto obsazení bude jen ku prospěchu naší věci, což je spokojenost občanů a stálý rozvoj obce.

V obsahu našeho nového zpravodaje se mimo jiné objevují články rekapitulující minulé období a také plány do blízké budoucnosti, zprávy o činnosti spolků, školy atd.

V loňském roce se v obci podařilo realizovat několik akcí, a to nejen stavebních nebo investičních, ale i kulturně společenských a vzdělávacích. Chtěl bych zmínit vybudování víceúčelového hřiště v prostoru za prodejnou Jednoty financované z prostředků obce (cca 1,3 mil. Kč většinou plynoucích z úspor v hospodaření obce za předchozí tři roky), výstavbu přírodní zahrady mateřské školy, která byla z 90% financována z dotace Operačního programu Životní prostředí (celkové náklady činily cca 947 tis. Kč, z toho dotace 889 tis. Kč). Obec ve spolupráci s vedením školy také pokračovala v postupné rekonstrukci vybraných částí budovy základní školy, v loňském roce jsme se věnovali mj. rekonstrukci prostoru šaten pro žáky, kde nevyhovující a nevzhledné klece vystřídaly moderní skříňky pro každého žáka, nová je i podlaha a výmalba.

Z nehmotných projektů bylo významné založení Komunitní školy, která by měla být zásadním činitelem ve společenském, kulturním i sportovním životě a také v oblasti vzdělávání, a to napříč všemi generacemi obyvatel obce. Jedná se o sdružení kroužků, spolků, sportovních oddílů, občanských sdružení a skupin

(folklórní, volejbalový, turistický, sportovní kroužek, hodová chasa, Svaz traplických žen atd.) pod jednou „střechou“ – tzn. komunitní školou.

Ani loňský rok nebyl výjimkou v procesu další přípravy projektů k plánovaným akcím, např. domu pro seniory v bývalé budově školky, kanalizace – stoky do části „Zahrady“, řešení středu obce před kuželnou, cesta, chodník a kanalizace směr Jalubí, rekonstrukce a rozšíření školního hřiště. Po dokončení projektů samozřejmě přichází na řadu získání stavebního povolení a také shánění finančních prostředků na realizaci.

V loňském roce jsme dotáhli do konce nákup některých pozemků v bývalé farmě zemědělského družstva, a v tomto úsilí hodláme pokračovat i letos. Záměrem je oživit tuto část obce a v souladu s územním plánem obce tuto zónu obsadit podnikatelskými subjekty (což se už v jednom případě připravuje), část areálu by chtěla obec využít pro své potřeby (sběrný dvůr, skládka stavební sutě, zázemí pro techniku obce).

Samozřejmostí bylo pořádání kulturně společenských akcí. Tady je na místě poděkování všem spolkům i jednotlivcům, kteří obci se zajištěním těchto akcí pomohli a také všem, kteří se jich aktivně zúčastnili.

Jednalo se například o Krojový ples, Šlahačkovou zábavu s besedou u cimbálu, folklórní odpoledne s Hrozénkem, Dětský den s otevřením víceúčelového hřiště, účast na Slavnostech vína v Uh. Hradišti, Slovácké hody, ohňostroj k 28. říjnu, rozsvícení vánočního stromu, Štěpánské koledování, a další menší akce.

Doufám, že ve zpravodaji obce Traplice naleznete informace zajímavé nejen aktuálně, ale že Vám svými informacemi poslouží po celý rok. Tím také děkuji za odvedenou práci celému realizačnímu týmu a spolupracovníkům, kteří se na vydání zpravodaje podíleli, jejichž jména najdete pod jednotlivými příspěvky.

Ing. Milan Rozum starosta obce

Volby a nové složení zastupitelstva

Ing. Milan Rozum
Ing. Petr Kuneta
Ing. Petr Ondruch
Přemysl Šimoník
Zdeněk Hrňa
Josef Balíček
Ladislav Blecha
Bc. Gabriela Fedorová
PaedDr. Eva Haberlandová
Pavel Chrástek
Ing. Radek Kotyza
Jarmila Prokešová
Martin Skopal
Jaroslav Slavík
Ing. Tomáš Valer

Rada obce

Ing. Milan Rozum, starosta
Ing. Petr Kuneta, místostarosta
Ing. Petr Ondruch, radní
Přemysl Šimoník, radní
Zdeněk Hrňa, radní

Kontrolní výbor

PaedDr. Eva Haberlandová, předsedkyně
Martin Skopal
Jarmila Prokešová

Finanční výbor

Ing. Tomáš Valer, předseda
Ing. Petr Ondruch
Bc. Gabriela Fedorová

Komise kulturní, sportovní a sociální

Josef Balíček, předseda
Komise se schází každou poslední středu v měsíci v 16 hodin na obecním úřadě. Zúčastnit se mohou i další občané, kteří mají zájem v této oblasti pracovat, nebo chtějí komisi požádat o pomoc či spolupráci při pořádání společenských akcí apod.

Na aktuální téma

Rozpočet obce na rok 2015

Nejprve pár informací k hospodaření obce v minulém roce:

Zůstatek na účtech obce k 1. 1. 2014	2 801 189 Kč
Příjmy v roce 2014	19 941 833 Kč
Výdaje v roce 2014	18 788 151 Kč
Splátky úvěrů	1 444 688 Kč
Zůstatek na účtech obce k 31. 12. 2014	2 458 556 Kč

Celkové zadlužení obce k 31. 12. 2014 činilo **8 722 361 Kč**. Hlavní podíl dluhu činí úvěr u České spořitelny, ze kterého byla dofinancována rekonstrukce školy. Další část jsou úvěry na dofinancování výstavby čistírny odpadních vod a kanalizace v minulých letech.

Výdaje (včetně splátek úvěrů) tedy mírně převýšily příjmy, což bylo dáno investicí do nového víceúčelového hřiště. Tento rozdíl byl pokryt z finančních rezerv obce. I tak se ale podařilo udržet finanční rezervu téměř na úrovni 2,5 mil. Kč.

Dne 2. března 2015 na své veřejné schůzi schválilo Zastupitelstvo obce Traplice rozpočet obce na rok 2015. Rozpočet je koncipován jako vyrovnaný, plánovaný po jednotlivých položkách, prozatím nepočítá s příjmy z dotací a příjmová strana rozpočtu je podhodnocena o cca 10 %.

Plánované příjmy obce v roce 2015

Příjmy rozpočtu jsou tvořeny zejména finančními transfery ze státního rozpočtu ČR a dále výběry poplatků od občanů (popelnice, kabelová televize, stočné, daň z nemovitosti atd.).

Celkové příjmy v roce 2015 očekáváme ve výši **13 337 000 Kč**.

Plánované výdaje obce v roce 2015

Výdajovou stránku rozpočtu lze rozdělit na dvě základní kategorie – výdaje nutné pro provoz obce (mandatorní výdaje) a výdaje investiční (viz následující tabulka):

Provozní výdaje		Investice	
Provoz a základní údržba	4 707 000 Kč	Investice do obecních budov a vybavení	762 000 Kč
Základní a Mateřská škola	1 932 000 Kč	Investice do Základní školy	618 000 Kč
Splátky úvěrů	1 445 000 Kč	Projektová dokumentace, příprava projektů	566 000 Kč
Nakládání s odpady	652 000 Kč	Infrastruktura	532 000 Kč
Čistírna odpadních vod	256 000 Kč	Nákup pozemků	230 000 Kč
Komunitní škola	250 000 Kč	Další obnova veřejného osvětlení	170 000 Kč
Úroky z úvěrů	170 000 Kč	Informační systémy	140 000 Kč
Požární ochrana	166 000 Kč	Rozvoj dětského hřiště	100 000 Kč
Spolky a zájmová sdružení	144 000 Kč	Vzhled obce	95 000 Kč
Veřejné osvětlení	140 000 Kč	Odpadové hospodářství	80 000 Kč
Autobusová doprava	120 000 Kč	Kultura a sport	62 000 Kč
CELKEM	9 982 000 Kč	CELKEM	3 355 000 Kč

Součet těchto dvou kategorií dává sumu **13 337 000 Kč**, tedy plánované výdaje obce na rok 2015.

Pro další přiblížení uvádíme přehled konkrétních investičních akcí, které bychom chtěli v roce 2015 realizovat:

- Opravy místních komunikací
- Dokončení rekonstrukce hasičské zbrojnice (obec platí materiál, SDH opravují brigádně)
- Pokračování v rekonstrukci ZŠ (bezpečnostní přístupový systém, podlaha v tělocvičně, rekonstrukce školní kuchyně, výtah pro přepravu stravy v MŠ atd.)
- Postupná rekonstrukce sálu v obecním úřadě (nová klimatizace, audio video technika, rekonstrukce interiéru)
- Vytvoření sběrného místa pro stavební suť
- Garáž pro obecní techniku v budově bývalé MŠ
- Oprava zvonice a kříže u učitelské bytovky
- Pokračování v rekonstrukci elektroinstalace na kuželně
- Nová výpočetní technika pro obecní úřad
- Projektová dokumentace na další větve kanalizace, chodníky směr Jalubí

Nad těmito „drobnými“ projekty jsou nákladnější rozvojové plány obce. Patří mezi ně např. nový kulturní areál a klidová zóna ve středu obce, dům pro seniory, nové školní hřiště, cyklostezka do Sušic, nový sběrný dvůr, byty nad poštou atd. Na tyto projekty obec žádá, popř. v průběhu roku bude žádat, o finanční dotace podle situace v oblasti nových operačních programů Evropské unie, které se v současné době upřesňují. Podrobnosti některých výzev již začínají mít konkrétní obrysy. V rámci aktuálních možností, a z minulého období známých informací, má obec připraveny, popř. ještě připravuje projekty, na které by chtěla žádat o dotace. V případě úspěchu bude třeba pro tyto akce zajistit spolufinancování z obecního rozpočtu. Je tedy možné, že bude nutné rozpočet v průběhu roku měnit a přesunovat finance na úkor některých položek v jednotlivých paragrafech. V současné době jsou operační programy pro ČR ze strany Evropské unie pozastaveny v souvislosti s průtahy kolem nového služebního zákona na české straně. První výzvy by se měly objevit ve druhé polovině roku 2015.

Hospodaření s energií

Po nástupu nového vedení obce v listopadu 2010 si Rada obce dala za úkol optimalizovat nákupy energií pro potřeby budov ve vlastnictví obce. Obec Traplice v uplynulých pěti letech nakupovala energie od těchto dodavatelů:

Bohemia energy – elektřina, plyn jen OÚ – do 30.9.2011

RWE group – plyn jen kuželna – do 13.9.2011

RSP energy (přejmenováno později na Vemex) – plyn a elektřina – 14.9.2011 až 31.7.2013

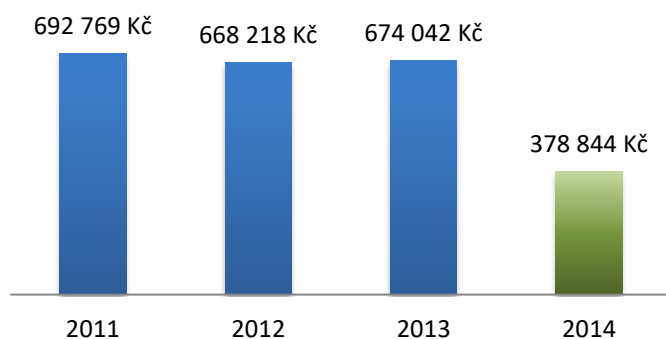
Energie po kontrolou o. p. s. – od 1.8.2013

V grafu jsou uvedeny spotřeby a částky fakturované těmito společnostmi za dodávku elektřiny a zemního plynu od roku 2010 do současnosti. Příznivější bilance cen energií byla v letech 2010 až 2012 redukována zdražováním energií, nicméně jsme se snažili různými opatřeními zredukovat finanční náklady na nákup energií na co možná nejnížší úroveň. Proběhla regulace topení ve škole, výměna ventilů za termostatické hlavice, zateplení celé budovy a výměna oken, výměna oken na obecním úřadě a zdravotním středisku, přesun školky do budovy základní školy, změna tarifu a zřízení nízké sazby el. energie pro čistiřnu odpadních vod, výměna nejstarších světel veřejného osvětlení za světla s úspornými žárovkami, snížení hodnoty jističe u bývalého kulturního domu, přestěhování některých služeb ze starého MNV do budovy obecního úřadu, probíhá rekonstrukce topného systému v hasičské zbrojnici. Dalšími možnostmi pro levnější nákup energií byla účast v elektronické aukci (což ovšem pro obec naší velikosti není vzhledem k odebíranému množství energií výhodné) a účast v projektu Energetické agentury Zlínského kraje.

Jako nejvýhodnější řešení se nakonec ukázala spolupráce s obecně prospěšnou společností „Energie pod kontrolou“, která zastupuje v současné době již několik stovek obcí a měst. Hromadný nákup energií dosahuje takového objemu, že tato společnost je schopna výhodně nakupovat energie přímo na energetické burze a zajistit tak výhodné ceny pro obce, které zastupuje. V hospodaření obce s energiemi se tato změna projevila hlavně v období let 2013 – 14.

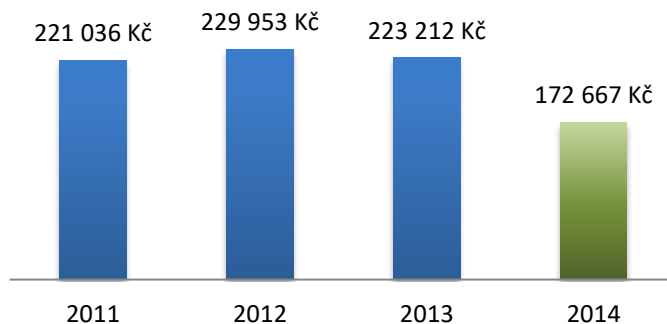
ELEKTRICKÁ ENERGIE

Obecní budovy a veřejné osvětlení

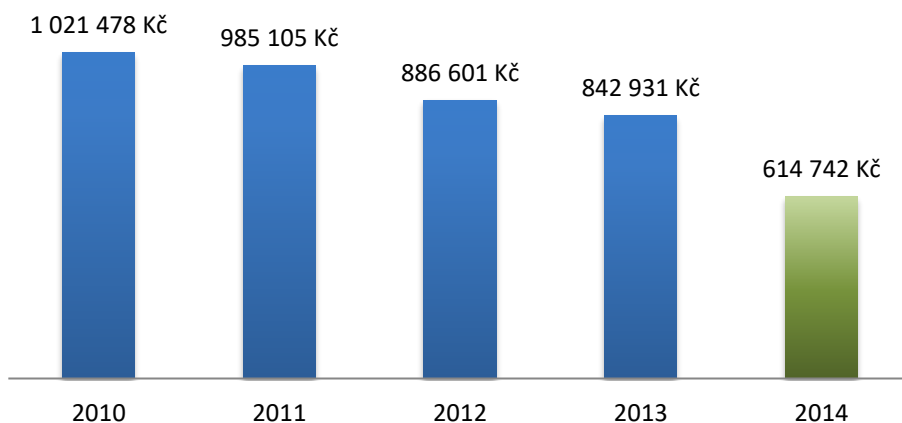
PLYN

Obecní úřad a kuželna

TEPLO

Základní a Mateřská škola

Odpadové hospodářství

Při většině činností produkujeme odpady, se kterými je třeba dále správně nakládat. Bez správného nakládání s odpady bychom za chvíli nežili v domech, ale spíše na skládkách. O tom, zda dáme nový život odpadu, který vyhazujeme, rozhodujeme právě my.

Když například vyhodíme plastový kelímek do směsného odpadu (do popelnice), nedáme tak použitému obalu šanci na další využití a jednoduše jej znehodnotíme. Pokud odpady už doma správně roztřídíme, tak je čeká recyklace a další nový život v podobě výrobků, které běžně používáme. Navíc podle zákona 185/2001 Sb. je každý povinen zbavovat se odpadů předepsaným způsobem.

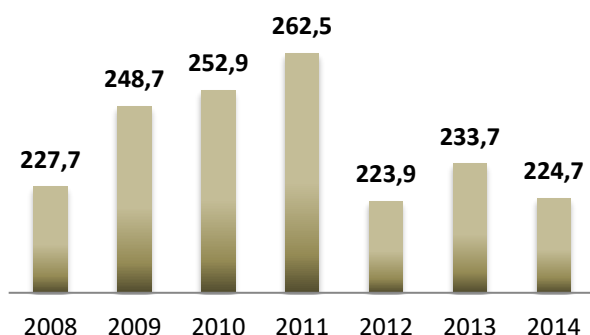
I naše obec má svůj systém odpadového hospodářství, který se snažíme postupně vylepšovat. Nakládání s odpady je ale také důležité téma z pohledu finanční nákladů. Správným tříděním a nakládáním s odpadem lze do jisté míry regulovat náklady na likvidaci odpadů a tím i výši poplatků, které my všichni občané platíme.

V tomto článku vám představíme analýzu odpadového hospodářství za roky minulé, dále je zde uveden návod, jak a kde odpady v naší obci ukládat a na závěr uvádíme naše záměry do budoucna.

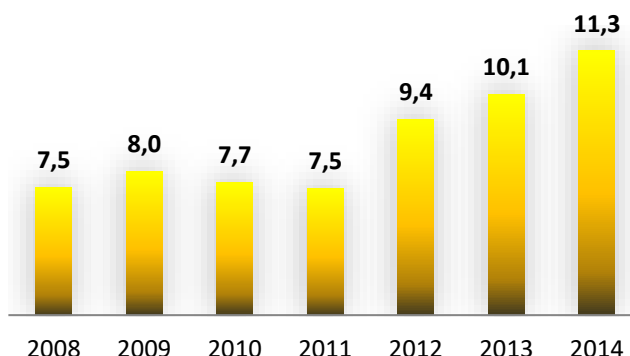
Analýza

V této části je uveden souhrn některých údajů za posledních 7 let, tedy od roku 2008 do roku 2014. Následující grafy uvádí množství odpadů ve vybraných kategoriích.

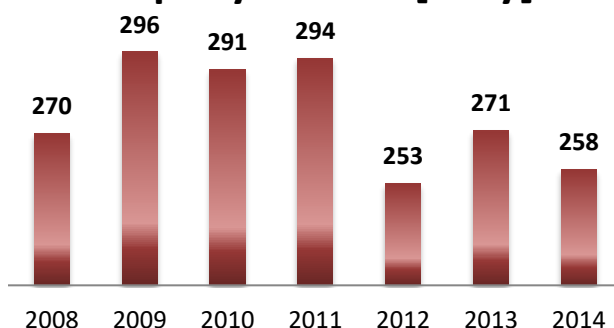
Popelnice [tuny]

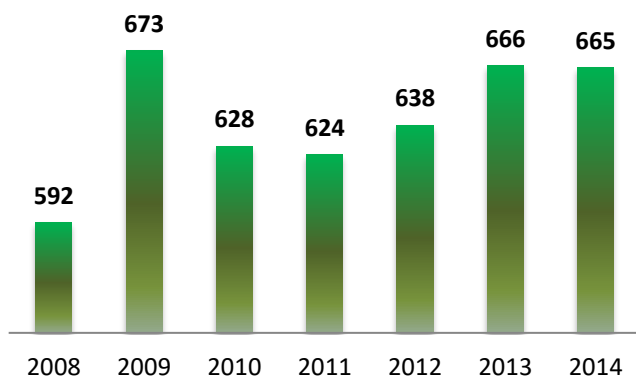
Plasty [tuny]

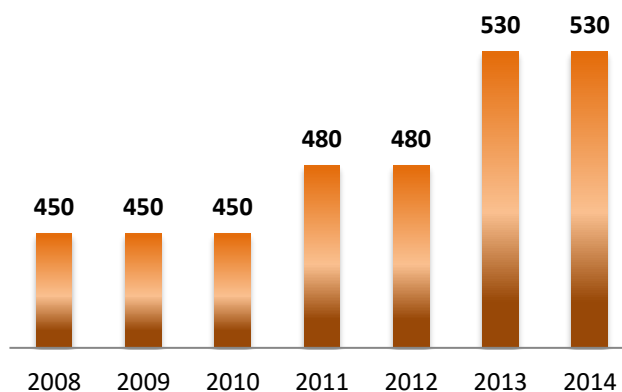
Odpady celkem [tuny]

Celkové náklady [tis. Kč]

Výše poplatku za TKO [Kč]

Jistý pokles lze vysledovat v roční produkci komunálního odpadu (popelnice). Je otázka, čím je tento příznivý trend způsoben. Je možné, že zavedení odděleného sběru biologicky rozložitelného odpadu (kompostéry do každé domácnosti), se začíná příznivě projevovat. Další výrazný trend nastává v oblasti třídění plastů. Zde sledujeme poměrně razantní zvýšení v produkci tohoto odpadu (za poslední tři roky se množství vytríděných platů zvýšilo téměř o 50 %). Roční produkce odpadního papíru (cca 3 tuny) a skla (cca 7 tun) zůstává až na malé výkyvy po celou dobu sledovaného období stejná (graficky není znázorněno).

Závěrem lze konstatovat, že celková produkce odpadů klesá (poslední sloupeček v tabulce) a občané třídění odpadů začínají brát jako samozřejmost. Dopejme, že tento trend bude i nadále pokračovat.

Jak nakládat s odpady v naší obci

Druh odpadu	Místo uložení	Co tam patří
Směsný odpad	Popelnice	Patří sem odpady, které není možné roztrždit do níže zmíněných sběrných míst. Jsou to např. dětské pleny, dámské hygienické potřeby, znečištěné obaly od potravin atd. Shrnutí se to dá pod tzv. „zbytkový domovní odpad“.
Plasty	Sběrné místo u OÚ, žluté kontejnery	Do kontejnerů na plasty patří fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů. Pěnový polystyren sem vhazujeme v menších kusech.
Papír	Sběrné místo u OÚ, modré kontejnery	Vhodit sem můžeme například časopisy, noviny, sešity, krabice, papírové obaly, cokoli z lepenky, nebo knihy. Obálky s fóliovými okénky sem můžete také vyhazovat, nevadí ani papír s kancelářskými sponkami.
Sklo	Sběrné místo u OÚ, zelené a bílé kontejnery.	Do kontejnerů na sklo můžeme vyhazovat barevné a bílé sklo, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů. Uložit zde můžete také tabulové sklo z oken a ze dveří.
Nápojové kartony	Sběrné místo u OÚ, žluté kontejnery	Patří sem krabice od džusů, vína, mléka a mléčných výrobků, které je potřeba před vhozením do kontejneru řádně sešlápnout.
Nebezpečný odpad	Zvláštní sběr 3x ročně, stanoviště bývá na parkovišti před prodejnou COOP Jednota.	Tyto odpady, nebo obaly jimi znečištěné mají nebezpečné vlastnosti, které mohou ohrozit zdraví lidí a životní prostředí. Proto musí být využity, či odstraněny ve speciálních zařízeních. Tyto odpady nepatří do běžné popelnice na směsný odpad. Jedná se např. o: Barvy, lepidla, rozpouštědla, oleje, pesticidy, léky a domácí chemikálie
Objemný odpad	Sběrný dvůr	Jedná se např. o starý nábytek, koberce, linolea, umyvadla, toalety, elektrotechniku, drobný stavební odpad atd.
Biologický odpad	Domácí kompostér, obecní kompostárna.	Jedná se o biologicky rozložitelný odpad pocházející především z údržby zahrad, ale i z kuchyní.

Pokud máte větší množství biologicky rozložitelného odpadu (např. z úklidu zahrady na podzim), je možné požádat obecní úřad o přistavení kontejneru. Za drobný poplatek bude váš odpad odvezen na obecní kompostárnu. Pokud máte odpadu méně, můžete se třeba domluvit se sousedy, kontejner naplnit společně a o poplatek se rozdělit.

Do budoucna

Dluhem do budoucna zůstává vyřešit ukládání menšího množství stavebního suti. Naším záměrem je vytvoření místa, kde by bylo možné tento odpad za drobný poplatek uložit (kolečka nebo vozík za os. automobil). Stavební suti se potom podrtí a může se využít pro opravy polních cest v okolí obce. Pro tento účel bychom chtěli využít pozemky, které jsme již zakoupili v areálu bývalého JZD. Naším cílem je nakonec přesunout celý sběrný dvůr do tohoto areálu a prostor sběrného dvora uprostřed obytné zástavby ve Staré ulici využít jiným způsobem. Je třeba ovšem nakoupit další pozemky v areálu býv. JZD do vlastnictví obce a na vybudování sběrného dvora získat potřebné finanční prostředky.

Ing. Petr Kuneta

INFORMACE Z MATRIKY

Děti narozené v roce 2014

Jindřich Vaculík
Viktorie Vavrková
Kryštof Němec
Štěpán Kubina
Hana Zapletalová
Sofia Myslejko
Vojtěch Kuneta

Vladimír Kutálek
Veronika Ochotská
Antonín Čevela
Marie Vojtková
Jarmila Hrušková
Ludmila Chromková
Květoslav Čevela
Naděžda Grebeníčková
Marie Čevelová

V roce 2014 zemřeli

Antonín Kotyza
Cyril Škrabal
Marie Daňková
Karel Kloček
Jan Rod
František Pavol
Vítězslav Chromek

Sňatky v roce 2014

Milan Bachman a Adéla Chrástková
Jan Frýdek a Ludmila Henková
Robert Kuchař a Petra Klapilová
Tomáš Kubina a Kristýna Juříčková
Petr Haloda a Marie Bartoňová
Zdeněk Petrželka a Lucie Haberlandová

Iveta Pavolová

ŠKOLSTVÍ A KULTURA

Místní knihovna

V roce 2014 bylo v místní knihovně Traplice zaregistrováno celkem 55 čtenářů, z toho 15 čtenářů do 15 let. Celkem bylo půjčeno 1884 svazků, z toho 1680 svazků beletrie pro dospělé, 10 svazků naučné literatury pro dospělé, 189 svazků beletrie pro mládež a 5 svazků naučné literatury pro mládež. Za celý rok navštívilo knihovnu 387 čtenářů.

Z výměnného fondu Knihovny Bedřicha Beneše Buchlovana v Uherském Hradišti byly přivezeny 3 soubory knih v počtu 180 svazků.

Internet v knihovně využili za celý rok pouze 2 návštěvníci, jelikož většina domácností má už internet vlastní.

Knihovnu navštěvují nejvíce čtenáři starší, půjčují si hlavně knihy novější, oblíbené jsou spisovatelky Věra Řeháčková, Táňa Kubátová, Kelerová-Vasilková, H.M.Kornerová, Nora Robertsová a další.

Marie Borusíková

Poděkování

O zřízení obecní knihovny se usnesl obecní výbor 21. ledna 1921 na popud starosty Františka Novotného. Její počáteční knižní fond nebyl příliš bohatý, protože obec byla chudá. Důstojnější prostředí získala až po přestěhování do nového obecního domu v roce 1927 i když to nebylo nastálo. V průběhu let se mnohokrát stěhovala, z obecního úřadu do bytu po řediteli školy Grygerovi, pak do nového kulturního domu, do budovy staré školy a po její demolici do bývalé mateřské školy v domě č.310 a pak znovu do budovy starého obecního úřadu. Po roce 1945 půjčoval knihy Efrém Štěpáník s dcerou Věrou, pak také učitelky ze školy p.Bičanová, Kroutilová, Šustrová a Šosová.

V roce 1974 se stala knihovnicí p. Marie Borusíková a dostala nevděčný úkol zlepšit žalostný stav knihovny a dokončit inventarizaci knižního fondu. Za jejího působení se stav knihovny výrazně zlepšil a v roce 1983 obdržela knihovna uznání a patřila mezi nejlepší v okrese. Ve fondu tehdy bylo přes 5000 svazků a zaregistrováno bylo 254 čtenářů. Přestěhováním do budovy Základní školy a Mateřské školy při její rekonstrukci získala knihovna mnohem důstojnější prostředí. Chtěli bychom touto formou paní Borusíkové poděkovat a popřát ji ještě mnoho let při vedení knihovny.

Ve spolupráci s Komunitní školou se knihovna bude snažit rozšířit fond i o moderní media na nichž jsou knihy publikovány. Jedná se především o audioknihy a moderní e-knihy pro čtečky. Chtěli bychom také rozšířit nabídku knihovny o tzv. autorské dny a v prostorách před knihovnou zřídit „literární kavárnu“.

Základní škola a Mateřská škola

Něco z historie Základní školy

Začátek traplických škol se datuje k roku 1866, kdy byla ve středu obce vybudována vůbec první školní budova. Šlo o podlouhlý přízemní domek, v jehož levém křídle se nacházela jedna tzv. „učárna“ a v pravém křídle byly umístěny obytné místnosti pro učitele. O dvacet let později – tedy v roce 1886 – dochází k přestavbě školní budovy. Obytné místnosti jsou téměř o polovinu zmenšeny a získaný prostor je spolu s bývalou učárnou využit k vybudování tří nových učeben a šatny pro žáky. Provoz školy a obsah výuky byl v této době ovlivněn vládou rakouské monarchie. Další změny nastaly v roce 1906, kdy začala výstavba nové školy umístěné v prostorách tehdejší školní zahrady. Slavnostní vysvěcení nové školní budovy se datuje na 22. září 1907. Jak budova vypadala je vidět na fotografii traplických dětí při školní besídce 9. dubna 1933.

Tato v historii traplických škol nejdéle stojící budova sloužila dětem a mládeži téměř tři čtvrtě století až do roku 1978 a byla v prostorách nynějšího obecního úřadu. Od roku 1945 usilovala obec o postavení nové školní budovy.

14. září tomu bude 40 let od položení základního kamene nové školní budovy a v srpnu roku 1978, u příležitosti oslav 750. výročí obce Traplice, byla nová škola slavnostně otevřena.

Byla postavena jako 13-ti třídní s odbornými učebnami a dílnami, které postupem času zastaraly a některé učebny se staly nadbytečnými. Od této doby se taky datuje novodobá historie školy v prostorách, ve kterých se učí doposud.

Od roku 1978 působilo ve škole v Traplicích 5 ředitelů, 6 zástupců ředitele, 75 učitelů (z toho 17 mužů), 6 skupinových vedoucích pionýrské organizace, 14 vychovatelek školní družiny, z provozních zaměstnanců pak 3 ekonomické pracovnice (od roku 1992 škola s vlastní právní subjektivitou), 5 školníků, 7 topičů, 19 uklízeček, 3 vedoucí školní jídelny a 18 kuchařek.

Při otevření školy v srpnu roku 1978 nastoupilo do školních lavic rekordních 387 žáků, (pro zajímavost 148 z Traplic, 93 z Jalubí, 75 z Jankovic, 52 z Košíků a 19 ze Sušic). Pro srovnání se současností je ze 176 dětí 89 z Traplic, 33 z Jankovic, 28 z Košíků, 22 ze Sušic, 3 z Huštěnovic a 1 z Napajedel. Ve školním roce 2002/2003 klesl počet žáků pod 300 na 279, v roce 2008/2009 pod 200 na 193. Masivní úbytek žáků po roce 2000 ve všech školách změnil i dopravní obslužnost školních autobusů, což se v naší škole projevilo dojížděním žáků z Jalubí většinou do školy ve Starém Městě. Úbytek žáků tak na druhou stranu umožnil zastupitelům obce využít prostory a přestěhovat mateřskou školu do pavilonu A základní školy. Spolu se zateplením a novými okny se vložené finanční prostředky již začínají vracet (úspora na energiích plynu a elektřině se pohybuje v řádech stovek tisíc korun za rok), obci se uvolnila budova bývalé MŠ na další plány.

Naší snahou je stále zlepšovat prostředí školy i školky. Škola je již několik let devítitřídní a výhledově bude i v dalších letech (po jedné třídě v ročníku). Počty kolem dvaceti žáků v ročníku umožňují dobře pracovat s třídním kolektivem, naplňovat snahu o prostředí a výuku v tzv. rodinné škole. V uplynulém roce 2014 došlo k realizaci výměny starých šatních klecí za šatní skříňky, které jsou ve dvou velikostech a barevném provedení zvlášť pro první a druhý stupeň, kdy má každý žák vlastní uzamykatelnou skříňku. V celém prostoru šaten bylo strženo staré lino a nahrazeno novou litou podlahou. Téměř všechny prostory školy byly barevně vymalovány, návrhy jednotlivých tříd si podali sami žáci. Staré lavičky v šatnách jsme renovovali a přizpůsobili prostorům nových šaten, některé slouží dětem i na chodbách. Pokračovala výměna světél na chodbách k družině výměnou za nová zářivková světla. Další interaktivní projektory byly nainstalovány do dvou učeben.

V mateřské škole po loňském nejvyšším počtu dětí 48, který naplnil zcela kapacitu školky, klesl počet na 43 dětí ve dvou třídách. Byly vyměněny staré šatní skříňky za nové, na lehátka pro pohodlný odpočinek dětí dokoupeny matrace. Obec získala dotaci na úpravu venkovního areálu kolem školky a na podzim proběhla realizace i s oplocením. Projekt vybavení areálu školky je z přírodních materiálů a má za cíl spojit venkovní hry dětí s přírodou.

Celá školní výuka směřuje postupně k většímu aktivnímu zapojení žáků do učení, kdy by sami měli vyhledávat, tvořit, prezentovat svou práci v závislosti na schopnostech každého. Všechny třídy vytváří za pololetí projekt na určité téma, který pak prolíná i ostatními předměty. Devátáci na konci školního roku již podruhé vystoupili před svými spolužáky z druhého stupně s vlastními vytvořenými prezentacemi na zvolené téma, úroveň se zvýšila. Také se vrátili do lavic první třídy a jako patroni prvňáčků krásně četli pohádky, nechali si říci básničky a pomohli jim v pracovní činnosti. Zapojili jsme se aktivně do větších i menších projektů, které obohacují další práci žáků i učitelů. Jde především o projekt ve spolupráci s Jazykovou školou LINGUA Zlín „Rodilí mluvčí do škol“, ve kterém k nám dojíždí vyškolený anglický občan a v rámci výuky angličtiny mají žáci od 4. do 9. ročníku až do konce června s ním každý týden hodinu konverzace v anglickém jazyce. Další větší projekt „ICT nás baví“ je určený pro učitele a jejich zvládání dotykových mobilních zařízení, ve kterém získala škola do užívání 13 nových dotykových zařízení. Pro zvýšení pohybových aktivit žáků jsme se zapojili do celostátního projektu Česko sportuje, ve kterém všechny děti plnily různé sportovní disciplíny. Již několik let jsou žáci zapojeni v e-Twinningových projektech. Rodiče mají možnost po domluvě s učiteli navštívit výuku a sledovat co a jak se jejich děti učí. Zájem bývá především u dětí v prvních ročnících a v minulém roce toho rodiče taky hojně využili.

Hlavní mimoškolní akcí bývá na konci roku tradiční vánoční akademie, kterou si s úspěchem konferují sami žáci a s vystoupením se zapojují všechny třídy i školní družina. Na začátku každého roku pak předvádějí na rodičovském plese své společenské tance a chování devátáci, organizaci zajišťují maminky ze sdružení rodičů. Pro stmelení třídního kolektivu byli prváci na škole v přírodě a přes obavy rodičů se velmi dobře adaptovali. Velmi populární je tradiční sběr starého papíru, ve kterém v roce 2014 pokořili žáci s rodiči všechny dřívější rekordy a odevzdali celkem více než 38 tun. Na návrhy žáků školy a jejich projednání s žakovským parlamentem jsme za získané peníze pořídili sluchátka k počítačům do odborné učebny, florbalové hokejky, nové knihy do žakovské knihovny.

Pro mimoškolní aktivity slouží žákům kroužky, do kterých je zapojen téměř celý první stupeň, žáci 2. stupně se věnují tanečním, volejbalu a florbalu. Kroužky ve škole - angličtiny, čtenářský, dramatický, florbalový, folklorní, keramický, sportovní, pěvecký, taneční a turistický. Ve spolupráci se Slováckou základní uměleckou školou vznikla ve škole pobočka této školy pro výuku hry na hudební nástroj, dívky druhého stupně již ovládají základní abecedu odbíjené ve vzniklém volejbalovém oddíle.

Zapojili jsme se do projektu Světluška na pomoc lidem s postiženým zrakem, pokračujeme v pomoci adopce na dálku pro Vincenta Abonda. Tradici mají Velikonoční dílničky, Noc s Andersenem, recitační a pěvecká soutěž, účasti na výtvarných a literárních soutěžích, předmětových olympiádách, spaní ve školní družině. Zapojením do celoročního projektu Knížka pro prvňáčka jsme přivítali ve škole paní spisovatelku a děti měly možnost nahlédnout do tajů psaní knížky. Žáci druhého stupně navštěvují v rámci předplatného divadelní představení ve Slováckém divadle.

Vznik komunitní školy nám poskytuje větší možnosti kulturního, sportovního i společenského života ve škole pro široké vrstvy obyvatel Traplic i okolních obcí pro využívání areálu školy na kurzy, kroužky, cvičení apod.

Veškerou činnost školy na dobré úrovni by nebylo možné realizovat bez aktivní spolupráce především s obecním úřadem v Traplicích a rodiči zapojenými do spolku SRPDS, ale i okolními obecními úřady.

Mateřská škola

„Vše, co opravdu potřebuji znát, o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce.“

(Robert Fulghum)

Mateřskou školu v letošním školním roce navštěvuje 44 dětí ve věku od 2 do 7 let, z toho 21 chlapců a 23 dívek, máme 11 předškoláků, z toho 3 děti s odloženou školní docházkou. V personálním složení nedošlo k žádné změně - o děti se starají 3 paní učitelky (Fedorová G., Bartoňová H., Hřňová B.), v době vycházek a odpoledne nám pomáhá zajišťovat bezpečnost dětí paní vychovatelka Oldřiška Malovaná. Výdej jídla zajišťuje paní Mikulková H. a o úklid prostor ve školce se stará paní Sedláčková J.

V oblasti materiálního vybavení – byly vyměněny šatní skříňky, které už dosloužily a v letošním roce chceme vyměnit stolečky a židličky v obou třídách, které už také dosluhují. Do přípravy jídla byl zakoupen sporák a z finančního daru 5.000 Kč (výtěžek z Dětského dne) byly zakoupeny hračky pro děti na vánoční nadílku.

Děti jsou již čtvrtým rokem vzdělávány a vychovávány v heterogenních třídách – věkově smíšených, ve kterých je uplatňován individuální přístup a rozlišovány činnosti pro děti mladší a pro děti předškolního věku.

Pracujeme podle ŠVP s názvem Kamínky života, který byl rozpracován na 3 roky – na tři kamínky v životě člověka - lidský, přírodní a světový. My v letošním školním roce zasazujeme lidský kamínek do obrovské mozaiky poznání člověka.

Novinkou v tomto školním roce je celoroční projekt Kamínkové čtení, kdy se snažíme zapojit do procesu výchovy a vzdělávání v mateřské škole i rodiče našich dětí, kteří nám chodí 1x týdně předčítat oblíbené knížky svých ratolestí. Vždy se seznámíme s knihou, kousek si přečteme a otázkami se dozvíme, jak děti naslouchaly. Snažíme se střídát činnosti, takže využíváme i výtvarné, hudební a pohybové chvíle. Vždy strávíme příjemné odpoledne a zatím jsme četli každý týden (podle času a zájmu rodičů).

Od září jsme v MŠ měli spoustu akcí: Drakiáda na Floriánku patří každoročně k oblíbeným činnostem našich dětí. Ani letos jsme ji nevynechali.

Na naši novou „přírodní zahradu“ jsme si společně s panem zahradníkem zasadili bylinky a okrasné rostliny. O každé bylince jsme se dozvěděli, k čemu se používá a na co je dobrá, a už se těšíme na jaro, kdy začneme naši novou zahradu plně využívat.

Do mateřské školy jsme pozvali rodiče na Podzimní tvoření. V prostorách školky se objevila různá dýňová strašidýlka, bramboroví králové, housenky z kaštanů, náhrdelníky z šípků a jeřabin a dokonce i Zlatovláska z kukuřice.

Naše děti jezdily plavat do Aquaparku v Uherském Hradišti společně s 2. a 3. třídou ZŠ. Plavalo 19 dětí.

Od října máme v MŠ také spoustu nadstandardních aktivit – 1x týdně Angličtinu hrou, keramiku, Zpívanky s tetou Darjou Katrňákovou, Kroužek předškoláků – 1x týdně v odpoledních hodinách. Ve 2. pololetí bychom měli zájem v tomto kroužku občas navštívit interaktivní tabuli v ZŠ a vyzkoušet si plnění úkolů právě na této tabuli. Po depistáži a návštěvě paní logopedky Chudobové paní učitelky dělají s dětmi i logopedickou prevenci a to ve spolupráci s rodiči dětí.

Každý měsíc nám přijede divadlo, na které zveme i děti ze Sušic, Jankovic a Košíků.

I v letošním školním roce navštěvují MŠ 1x týdně děti s maminkami na mateřské dovolené. Zvykají si na prostředí mateřské školy a na ostatní děti kolem sebe.

24.10. 2014 jsme uspávali všechny broučky a motýlky při Lampiónovém průvodu. Šli jsme pohádkovou cestou s kytarou a všem berušám (děvčatům ze ZŠ), které jsme po cestě potkali, jsme zazpívali ukolébavky a známé písničky.

V neděli 30.11. 2014 děti vystupovaly při rozsvěcování vánočního stromu a v období adventu nechyběla ve školce ani mikulášská a vánoční nadílka, a hlavně besídka pro naše milované – maminku, tatínka, sourozence – RODINU. Na Tři krále jsme navštívili místní kapli a dokonce se tři děvčata z MŠ zúčastnila Tříkrálové sbírky.

Základní škola a Mateřská škola Traplice pořádala pro rodiče dětí z mateřské školy přednášku s informacemi o školní zralosti dětí s paní psychologkou pedagogicko psychologické poradny Mgr. Vladimírou Šmídkovou. K zápisu do ZŠ letos přišlo z MŠ Traplice 11 dětí.

V únoru jsme měli období masopustu a karnevalu. A do konce školního roku nás ještě čeká např. návštěva místní knihovny, canisterapie, vynášení Morany – loučení se zimou, oslava Dne Země úklidem Traplic - letos bychom chtěli zapojit i rodiče našich dětí, Velikonoční dílničky, besídka ke Dni matek, a školní výlet, který nám i letos vyberou rodiče dětí. Červen patří našim předškolákům, se kterými se vždy rozloučíme a slzičku uroníme.

Příjemné prožití jarního období a krásných slunečných dnů Vám přejí zaměstnanci mateřské školy.

Bc.Gabriela Fedorová, zást. ředitele pro předškolní výchovu

Další školní aktivity dětí

Evropská spolupráce

Žáci naší školy se pravidelně a aktivně zapojují do projektového vyučování eTwinning. V letošním školním roce jsme vytvořili nový projekt na téma Matematika v každodenním životě se žáky 4.třídy, na němž spolupracujeme se školami ze Slovenska, Polska, Řecka a nově i s dětmi ze školy v Porto Garibaldi z Itálie.

Projekt jsme také přihlásili do mezinárodní soutěže o evropské eTwinningové ceny Quality Label. Náš projekt se dostal do širší nominace ve všech spolupracujících školách a na Slovensku byl oceněn touto značkou kvality, postup do závěrečných kol je také velkým úspěchem žáků naší školy a příslibem do budoucna.

Mgr. Yveta Mucková, zást.ředitele ZŠ a MŠ

Velký úspěch projektu Vnuci vnukům

V minulých číslech zpravodaje jsme vás informovali o probíhajícím projektu **Vnuci vnukům**, v němž naše žákyně Daniela Srnská, Valentina Horáková, Aneta Svobodová navštívily p. Maňáskovou, p. Švubu a p. Chytilovou a pořídily zvukový záznam rozhovoru, ve kterém trapličtí pamětníci vzpomínali na své dětství a odpovídali reportérkám na otázky, jaký byl svět, když byli malí a chodili do školy, jak trávili svůj čas, s čím si hráli, jaké dodržovali zvyky. Všechny tyto vzácné vzpomínky chceme zaznamenat, zpracovat, publikovat a uchovat pro příštím generacím. To je důvod proč si s vámi chcetj povidat vaši vnuci, aby zachovali část vašeho světa svým budoucím vnukům – proto projekt Vnuci vnukům.

Náš projekt děvčata přihlásila do celostátní soutěže „One world, many voices“, kterou pořádá každoročně Americká obchodní komora v Praze. Odborná komise jej ocenila jako vynikající a udělila mu finanční odměnu 20 000 Kč, kterou využijeme k nákupu tabletů, kamery a další techniky. Tento úspěch neunikl ani pozornosti regionálního tisku a reportéři z deníku Dobrý den s kurýrem otiskli na konci loňského roku reportáž z traplické školy.

Také jsme oslovili tvůrce projektu Paměť národa z nadace Post Bellum a organizátory soutěže Příběhy 20. století, kterým jsme nabídli celý projekt ke zveřejnění. Zejména příběh pana Josefa Saláta, příslušníka 311. perutě RAF, organizátory velmi zaujal a i když jsme do finálových kol nakonec nepostoupili, zanechali jsme vynikající dojem.

Budeme i nadále pokračovat v rozhovorech a doufáme, že nás neodmítnete. Navštěvovat vás budou dvojice či trojice dětí s dospělým, po předchozí domluvě. Znovu prosíme vás všechny, kdo se s námi chcete podělit o své vzpomínky, nechejte nám vzkaz na Obecním úřadě nebo ve škole.

A na závěr ještě připomínáme, že pro všechny naše fanoušky a příznivce jsme vytvořili účet na sociální síti Google plus – Vnuci vnukům s emailovou adresou vnuci.vnukum@gmail.com, na kterou nám můžete psát své pozdravy, posílat materiály a fotografie.

Mgr. Yveta Mucková, zást.ředitel ZŠ a MŠ

Dětský folklorní soubor Hrozének

Číslo 7. Obyčejné číslo. Ale co vše může znamenat pro Dětský folklorní soubor Hrozének? V první řadě symbolizuje 7 let fungování souboru v obci Traplice, dále 7 různých vystoupení souboru v roce 2014. Pojdme si je nyní blíže připomenout...

Do roku 2014 vstoupil soubor svým vystoupením na Krojovém plese pořádaném 22. února Obecním úřadem a členy hodové chasy Traplice. Děti zatančily pásmo „Hraní na lukách“. Již první písničky a tanečky holek „Čí to husičky“ a „Čí sú to kačeny“ přilákaly i poslední nesoustředěné účastníky plesu. Malá děvčátka z mateřské školky jsou již velké tanečnice a umí si pohrát s písničkou „Mák, mák, cibulíčka“. Ani kluci nezaháleli a div se nepoprali o jednu tanečnici, když se ptali „Páslo dívča húsera“? Na louce je spousta práce, ale děvčata si ji umí zpříjemnit. Pod napnutými travnicemi roztočily červené sukýnky a zazpívaly si písničku „Travička zelená“. Kluci nelenili a našli u lesa dřevěné palice. Ťukání dřeva a pokřik kluků přilákal děvčice a všichni si na lúce zahráli při krásných říkadlech a rozpočítávadlech. Společným tancem na žertovnou píseň „Pýtala sa kočka kočky“ se rozloučili se zaplněnou tělocvičnou Základní školy v Traplicích.

V sobotu 15. března jsme se opět zúčastnili pěvecké soutěže Babický slaviček pořádanou Folklorním souborem Kalinka z Babic. Soutěž byla rozdělena na dvě kategorie. V mladší kategorii zpívaly děti od mateřské školky po 3. třídu základní školy, ve starší kategorii pak děti od 4. třídy po 8. třídu. Mladší kategorii zastoupily sestry Elen a Zoe Tomáštkovy. Zoe již prvními tóny písně připoutala posluchače k židlím a při dozpívání ne jeden z nich měl husí kůži. Za tento výkon ji po právu náleželo 1. místo. Ve starší kategorii zpívali Michaela Budínová, Amálie Oulehlová, Jakub Hnilo a Ondřej Březina. Amálka si něžným hlasem vyzpívala 2. místo a Ondra, jako jeden ze dvou soutěžících kluků, obsadil krásné 3. místo. Soubor Hrozének byl požádán, zda by neobohatil pěvecký program svým tanečním vystoupením. Proto mezi jednotlivými kategoriemi jsme zatančili pásmo „Hraní na lukách“, za které jsme sklidili nemalý potlesk.

Hned v neděli 16. března jsme přivítali na obecním úřadě nové občanky Traplic. Písničky a básničky dětí se miminkům líbily, protože žádné neplakalo a při kolébání v nádherné dřevěné kolébce se některé i usmívalo.

Dětský folklorní soubor Polešovjánek nás pozval 4. května na své folklorní odpoledne. Akce se měla konat ve venkovním amfiteátru, ale pro nepříznivé počasí se akce přesunula do sálu Sokolovny v Polešovicích. Folklorního odpoledne

se kromě nás zúčastnilo ještě několik dalších dětských souborů z okolí. Jelikož nemá náš soubor svou cimbálovou muziku, požádali jsme mladé muzikanty souboru Polešovjánek, aby nás doprovázeli při vystoupení. Pár minut před začátkem akce jsme secvičili písně a tance s muzikou. Děti byly velmi šikovné a vystoupení se jim moc povedlo.

O čtrnáct dní později jsme měli možnost zatancovat na Gulášovém festivalu, který pořádala Obec Košíky. Akce se konala venku. Zrovna ten den bylo chladno, ale pódium a hlediště bylo kryté velkým stanem, takže účinkující se s klidem mohli předvést v nejlepším světle a přihlížející si v teple vychutnali tóny lidové písničky. Naše děti tentokrát při vystoupení doprovázel nadaný mladý houslista Petr Ondruch.

Po roce se na nás počasí usmálo a mohli jsme v sobotu 14. června uspořádat 3. ročník Folklorního odpoledne. Minulé ročníky se konaly na Myslivecké chatě v Traplicích. Pro letošní ročník jsme zvolili venkovní prostory u fotbalového hřiště v Traplicích. Příprava na akci byla nelehká. Jelikož naše obec nemá letní amfiteátr pro kulturní potřeby, muselo se postavit na travnaté ploše u hřiště pódium zastřešené velkou stanovou konstrukcí a nanosít stoly a lavice pro diváky. Moc dobrovolníků na těžkou stavební práci se nehrnulo. Ruku k dílu přiložilo pár jedinců z řad dobrovolných hasičů, členů hodové chasy, rodinných příslušníků a skalních příznivců folkloru. Velké DÍKY za pomoc patří starostovi Milanovi Rozumovi a Petrovi Kunetovi. Naše pozvání přijali Dětský folklorní soubor Kalinečka a Kalinka z Babic s dívčím sborem, Ženský pěvecký sbor Babčice ze Spytihněvi, Soubor písní a tanců Dolina ze Starého Města a členové hodové chasy z Traplic. Celým programem doprovázela účinkující Cimbálová muzika Bálašáci ze Starého Města. Podle ohlasů místních obyvatel byl program zdařilý. Nemalé chvály se nám dostalo i od účinkujících. Zejména si ceníme názoru vedoucích souboru Dolina, kteří jsou na pomyslné špičce folklorního světa v našich končinách. Akce pokračovala i ve večerních hodinách, kdy proběhla beseda u cimbálu. Protože se ochladilo, přesunuli jsme se do vnitřních prostor Kuželny. Někdo tančil, někdo zpíval, ale hlavně, kdo chtěl, dobře se bavil.

Nastalo září, škola a také již několikátý ročník Slavností vína v Uherském Hradišti. Na folklorní svátek připadlo opravdu špatné počasí, hodně pršelo a byla zima. Hodně dětí ze souboru bylo nemocných, jiné zase nepřišli kvůli účasti, proto se soubor Hrozének nezúčastnil krojového průvodu za naši obec.

A máme tu adventní čas, čas klidu a porozumění. V pátek 12. prosince jsme navázali na úspěšné vánoční zpívání z předešlého roku, opět pod názvem „Vánoční koledování s Hrozénkem“. Sál obecního úřadu v Traplicích zdobil vánoční stromček se slaměnými ozdobami. Místnost provoněla jehličím, napečenými perníčky a slanými tyčinkami, atmosféru podpořily zapálené svíčky na stolech. Koledování bylo stylizováno do jednotlivých částí adventu. Pan Ondruch st. nám povyprávěl o vánočních svátcích a tradicích v české zemi.

Děti zazpívaly koledy za doprovodu Cimbálové muziky Dolňáci. Pozvání přijali trapličtí zpěváci, jejichž sborové hlasy

způsobily mrazení po těle. Ani ženy nezahálely. Vedoucí souboru, maminky dětí a traplické děvčice secvičily také pár koled a zanotovaly je za doprovodu cimbálové muziky. Pro děti byly pod stromčkem přichystané mikulášské balíčky. Na rozloučenou si účinkující, muzika a hosté zazpívali známé koledy.

... tak co myslíte, je číslo 7 mystické? Pro Dětský folklorní soubor Hrozének je to určitě šťastné číslo.

SDRUŽENÍ A SPOLKY

Komunitní škola

Jsme spolkem zaměřeným na všestranný rozvoj občanské komunity a naším cílem je poskytovat možnosti seberealizace všem občanům. Chceme, aby se škola stala vyhledávaným místem setkávání pro všechny generace a informačním centrem obce.

Celoživotní vzdělávání

Vydáme se cestou podpory technického vzdělání a poznávání řemesel, a to nejprve v polytechnickém kroužku. Ke společným akcím přizveme i rodiny s dětmi od nejútlejšího věku. Budeme usilovat o obnovení vybavení v dílnách při naší základní škole, dílny doplní metody objevování a experimentování, exkurze. Aktivní účast dětí bude pod vedením starších žáků, rodičů, prarodičů a odborníků. Budeme také zajišťovat nejrůznější vzdělávací a jazykové kurzy, besedy s odborníky pro všechny občany obce a pro všechny generace.

Rozvoj obecní komunity

Obec Traplice to nejsou jen jednotliví občané, ale také dlouhodobě fungující sdružení a spolky – zahrádkáři, včelaři, myslivci, sportovci, Traplická chasa, folklorní soubor Hrozének, sbor dobrovolných hasičů, sdružení rodičů, přátel a dětí školy, spolek traplických žen, atd. Společně se setkáváme při nejrůznějších příležitostech, pořádáme společné akce pro děti i dospělé, bavíme se na hodech, pečujeme o zeleň, koštujeme víno, sportujeme. Chceme proto spojit aktivity dětí, rodičů a prarodičů pod jednu střechu a umožnit jejich všestranný rozvoj ku prospěchu celé obecní komunity.

Polytechnické vzdělávání

Řekni mi a já zapomenu. Ukaž mi a já si zapamatuji. Nechej mě to udělat a já porozumím.

Na začátku letošního roku Komunitní škola převzala péči o sportovní, folklorní a turistický kroužek. S podporou nadačních fondů a největších zaměstnavatelů v kraji jsme pro děti ze školy připravili nový Polytechnický kroužek. Jeho činnost jsme zahájili po jarních prázdninách za vydatného přispění Davida Maňáska v roli vedoucího kroužku. Také jsme se přihlásili k akcím v rámci Roku průmyslu a technického vzdělávání 2015, který v lednu vyhlásila vláda České republiky a Svaz průmyslu a dopravy.

V kroužku se děti seznámí s nejnovějšími technologickými trendy, budou si moci osahat novou techniku a sami si pak sestavit různé modely či roboty. V plánu máme rovněž návštěvu Informatoria v Otrokovicích a Světa techniky v Dolní oblasti Vítkovice v Ostravě.

Na činnost kroužku jsme získali sponzorské dary či materiální pomoc od Nadace Synot a od společností Continental Barum, Fatra Napajedla, Mesit Uherské Hradiště, ON Semiconductor Rožnov p.Radh., Let Kunovice a Mipexa Traplice. Pro děti jsme zakoupili různé stavebnice Lego, Merkur, Voltík a Boffin, nářadí a drobné součástky.

Ve školních dílnách, které vybavíme vhodnou technikou a drobným ručním nářadím se v průběhu roku budeme věnovat také práci se dřevem při výrobě ptáčích budek a krmítek, ze starých kmenů vyrobíme do školní zahrady broukoviště a pro dravce také stojany na pole. V plánu máme také renovaci školních dílen, při které nám přislíbila materiální pomoc Fatra Napajedla.

Na závěr bychom chtěli touto cestou poděkovat Radě obce Traplice za finanční podporu a také vedoucím Hrozénku p.Hnilové a p.Obdržálkové, vedoucí turistického kroužku p. Maňáskové, vedoucímu sportovního kroužku p.Ondrovi a již zmíněnému p. Maňáskovi z polytechnického kroužku za jejich obětavou práci ve prospěch dětí a celé komunity.

Karel Polák

Poznáváme svět

Jsou to úžasné děti, žáci 3. 4. 5. a 6. třídy naší školy. Děti chtějí poznávání, bystré, učenlivé a aktivní. Ale i citlivé, soucitné, poslušné i neposlušné. To všechno jsou děti z turistického kroužku ZŠ v Traplicích. Prožíváme spolu mnoho radostných a dětsky šťastných chvil. Nejsem pro ně autorita pedagoga, ale teta. Náš vztah je kamarádský, se vzájemným respektem. Povídáme si o věcech vážných i legračních a děti ani nepostřehnou, že se učí hrou. Tak jak to učil veliký myslitel, humanistický filosof, spisovatel, teolog a pedagog Jan Amos Komenský. I naše první cesta vedla do Muzea Komenského v Přerově. Cestovali jsme vlakem. Pro některé děti to bylo velmi dobrodružné, protože to byla jejich první cesta vlakem. Z přerovského nádraží jsme šli pěšky až na návrší nad městem, s kouzelným Horním náměstím. Byli jsme užaslí nad historickou krásou a pokojem tohoto místa. Jako by se zde zastavil čas. Náměstí tvoří měšťanské domy, některé postavené již v 15. století a nyní citlivě opravené. Výrazným architektonickým prvkem Horního náměstí v Přerově je renesanční zámek a kaple sv. Jiří. Uprostřed náměstí je monument se sochou J. A. Komenského a skupina krásných starých lip. A protože byl čas posvačit, posadili jsme se na lavičky a při svačině vychutnávali kouzlo tohoto místa. Na závěr jsme se s mistrem Komenským vyfotili. V Muzeu Komenského, které má sídlo v renesančním Přerovském zámku nás očekávali. Naše návštěva byla předem dohodnuta, proto nás uvítala paní průvodkyně s odborným výkladem pro žáky 1. a 2. stupně ZŠ. Nejprve jsme procházeli sklepením, kde jsou uloženy významné archeologické nálezy od starší doby kamenné až do středověku a novověku. Děti zaujala atrapa mamutího mláděte, figuríny neandrtálské ženy a chlapce a především pravý mamutí kel z naleziště v Předmostí u Přerova. Ve středověké expozici se nám líbila středověká hradní kuchyně, tzv. čárna s množstvím rozličného kuchyňského náčiní a vycpaných bažantů, koroptví, křepelek a jiných ptáků, v té době hojně konzumovaných.

Z dávné doby jsme vystoupali do 1. poschodí zámku, kde je stálá expozice školních tříd. Najednou jsme se ocitli ve třídě ze 17. století. Seděli jsme na dřevěných lavičkách a prohlíželi si dobový inventář třídy. Paní průvodkyně-komenioložka nám vyprávěla jaké výchovné a učební praktiky se v té době používaly. Že se žáci museli učit texty z paměti, i když textu nerozuměli. A pokud se nenaučili a nebyli ukázněni, byli za to krutě potrestáni. K tomu účelu se používala metla, která byla inventářem každé třídy. Naštěstí nás zachránil Veliký učitel národů Jan Amos Komenský. Paní průvodkyně nám vyprávěla o jeho životě a díle v expozici s názvem Památník J. A. Komenského. Viděli jsme spoustu originálních knih a spisů, mimo jiné svatební smlouvu Jana Amose a jeho první ženy Magdaleny Vizovské. J. A. Komenský se narodil 28. března 1592 pravděpodobně mezi Komňou a Uherským Brodem a zemřel 15. listopadu 1670 v nizozemském Naardenu. Muzeum Komenského uchovává ve veliké úctě hlínu z jeho hrobu.

Opět jsme se vrátili do expozice dobových tříd (doba Rakousko-Uherska, první republiky a 50. léta 20. století). V každé třídě jsme si prožívali atmosféru té doby pomocí učebnic, map, školních pomůcek a modelů fyzikálních přístrojů. Děti seděly v lavicích a mohli nahlížet do učebnic, do vitrín, ukazovat si na mapě, kreslit na tabuli, nebo prozkoumat některý fyzikální přístroj. Každá třída měla vystavený specifický školní řád a foto státníka. Poslední třídou v této zdařilé expozici byla třída z 50. let 20. století. Tato třída má nejvíce exponátů. Děti se podívovaly učebnicím ruského jazyka a paní průvodkyně na ně musela mluvit rusky. Podivné pro ně byly ideové slogany, aplikované na stěnách třídy. Např. Sovětský svaz náš přítel a vzor nebo K budování a obraně vlasti buď připraven! Vždy připraven! Děti se divily proč jsou v čele 2 portréty státníků, jeden Gottwald a druhý Stalin. Nejvíce se jim líbily obrázky s říkankami k výuce abecedy. Děti vymyslely písmeno a paní průvodkyně reagovala říkankou. Ještě jsme si přečetli velmi humánní školní řád a rozloučili se se stálou expozicí dobových tříd.

Následně jsme si prohlédli stálé a rozsáhlé expozice mineralogie, entomologie a expozice národopisu Hané. A kdo byl odvážný, mohl vystoupat až na vrchol zámecké věže. Z věže jsme mohli pozorovat okolí Přerova a samotné město pomocí vojenských dalekohledů a různých zaměřovacích přístrojů. Což nejvíce ocenili chlapci. V zámecké věži je také expozice zvonů nazvaná Tajemství tónu zvonu, expozice Veduty Přerova a lapidárium. A protože nám štěstí přálo, mohli jsme si prohlédnout soukromou sbírku psacích strojů. Dětem se líbilo psát na stroji a dokonce se mohly vyfotit za psacím stolem v kanceláři z první republiky. Paní průvodkyně nás doprovodila k pokladně, pochválila nás za dobré chování a rozloučila se.

Z Horního náměstí jsme seběhli na Dolní náměstí a v pizzerii si dali pizzu nebo hranolky. Moc nám chutnalo. Potom jsme se vydali na cestu k domovu. Následovala zajímavá jízda vlakem a v Huštěnovicích nás očekávali rodiče. Setkání bylo radostné a děti si domů odvážely mnoho pěkných a poučných zážitků. A já jsem byla šťastná, že se nám nic špatného nepříhodovalo.

Během roku jsme ještě absolvovali výlet do Kroměříže s návštěvou velmi milé výstavy s názvem Kouzelný svět říše loutek. Kouzelné loutky v celých pohádkových souborech děti nadchly. A tak se každý jednotlivec snažil vyrobit si loutku podle svých představ v dílně, kterou jsme měli k dispozici. V Kroměříži s námi byla paní učitelka Yveta Mucková a

podařilo se jí udělat několik pěkných snímků, které najdete na webových stránkách školy.

Na konci školního roku se nám podařil úžasný výlet do Hodonína. Absolvovali jsme ZOO Hodonín, Muzeum nafty a geologického dobývání a na závěr velkolepou Pirátskou plavbu na opravdové pirátské lodi. Nadšení dětí nemělo konce a domů jsme se vrátili až večer, unavení ale šťastní.

Turistický kroužek máme každý týden vždy v pátek. Chodíme na procházky do přírody, řádíme ve stohu slámy, hrajeme si na dětském hřišti anebo sbíráme v lese houby a stavíme zástavu v potoku. Jsme veselí, družní a hlavně akční.

Chtěla bych jménem všech dětí poděkovat za laskavou pomoc paní učitelce Yvettě Muckové, která je nám k dispozici při organizování akcí. Děkujeme OÚ v Traplicích za sponzorství a v neposlední řadě celému učitelskému sboru a všem pracovníkům ZŠ za trpělivost.

Za všechny mně svěřené děti Marie Maňásková, vedoucí kroužku

Sbor dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů má za sebou další rok plný různorodých činností.

Rok 2014 začal 12. ročníkem koštu slivovice, kterého se zúčastnilo celkem 136 vzorků pálenek. Hodnocení se ujala 18členná komise pod vedením Petra Ondrucha. Letos poprvé postoupily 4 nejlepší vzorky z kategorie slivovice na okresní košt.

Díky spolupráci s obcí a dalšími místními spolky se účastníme i akcí jako jsou hody, krojový ples, folklorní odpoledne, dětské dny. Pro nás jako neziskovou organizaci je to jedna z mála příležitostí k vydělání peněz pro podporu činnosti. Na těchto akcích zajišťujeme např. občerstvení nebo doprovodný program (zejména pro děti) – ukázkou techniky zásahové jednotky, hašení, apod.

14. února byl termín oslav končin a fašanku. Několikaletou tradicí byl průvod masek obcí, které doprovázela reprodukováná hudba. Nově jsme na tuto událost pozvali živou hudbu – Staroměstskou kapelu. Akce tím získala úplně jiný rozměr.

Někteří naši členové se účastní automobilových závodů a v roli pořadatele zajišťující bezpečnost na trati. V loňském roce pomáhali na závodech Ve stopě Valašské zimy, Rally Kopná a Barum Rally.

Další kulturní akcí, které jsme se zúčastnili jako návštěvníci, byly Blatnické bůdy pod hvězdami, konané 9. srpna. Do Blatnice jsme se rozhodli vydat už 8. října a udělali jsme si tak cyklovýlet, na kterém jsme našlapali kolem 150 km.

Neopomenutelný je požární sport. 24. května se konala okrsková soutěž v Jalubí. I přes problémy s požární stříkačkou se nám podařilo dovézt 3 poháry, a to díky zapůjčení stříkačky od SDH Jalubí. Družstvo mužů skončilo na 3. místě, dvě družstva mladých hasičů obsadila 2. a 3. místo.

Přestože naše výsledky nebyly dostatečné na postup do okresního kola, tak se ho 2 naši členové zúčastnili pod hlavičkou SDH Jalubí.

Zlepšující se výsledky a vzrůstající aktivita některých členů (zejména mladých hasičů) si vynucuje pořízení a obnovu vybavení pro sportovní činnost. Reč je o zmíněné nefunkční požární stříkačce. Poprvé v historii sboru budeme pořizovat novou stříkačku pro požární sport, jejíž předání by mělo proběhnout do jara roku 2015.

Finance na pořízení vybavení k této činnosti čerpáme nyní zejména z vlastních prostředků, kterými jsou zisky z pořádaných kulturních akcí, sběru železa a vysloužilého elektrozařízení. Úspěch těchto akcí nespočívá jen v iniciativě našeho sboru, ale zejména v účasti a spolupráci občanů.

Podařilo se nám získat sponzorský dar od Alessandra Alagia ve výši 3 000 Kč. Dále jsme získali grant nadace SYNOT ve výši 5 000 Kč, za který jsme pořídili sadu hadic, proudnici a rozdělovač pro disciplínu 100 m překážek.

Naší největší akcí byla (a stále ještě je) rekonstrukce hasičské zbrojnice. Zbrojnice byla ve velmi špatném stavu, potýkali jsme se s vlhkostí zdiva, problémy s elektroinstalací i vytápěním. Díky finanční přízni obce jsme se mohli už v dubnu pustit do rekonstrukce. Začalo se bouráním některých příček a řešením problémů s vlhkostí – instalací drenáže kolem budovy. Nyní už je budova částečně zateplena, jsou připraveny odpady, vyžděny nové příčky a nachystány rozvody elektroinstalace a vody. To vše díky loňské usilovné práci některých členů, kteří při rekonstrukci strávili přes 600 hodin. Rekonstrukce bude pokračovat i v roce 2015. Hasičská klubovna se tak opět stane důstojným místem pro pořádání menších oslav a setkání.

Uplynulý rok byl pro několik členů významný – Svatoslav Trávníček a Jaroslav Pelka oslavili 50 let, Vlastimír Lahola 60 let. Smutnou událostí bylo úmrtí našeho nejstaršího člena Ladislava Kutálka, který byl členem sboru od roku 1942.

Mladí hasiči

V současné chvíli máme v kolektivu jedno družstvo starších a jedno družstvo mladších žáků.

V loňském roce jsme se potýkali s nemalými problémy, a to zejména s účastí členů na soutěžích, vzhledem k tomu, že někteří z rodičů nerespektují hasičský sport jako kolektivní činnost. I přes to, že jsou dopředu o soutěžích informováni, děti na soutěže nepouštějí, což byla příčina neúčasti na několika soutěžích. Bohužel s toho v loňském roce sešlo více a neštovice na základní škole způsobily, že jsme se nemohli zúčastnit ani okresního kola hry Plamen. Proto jsme z celého loňského ročníku absolvovali pouze podzimní kolo a následně zkoušky pro získání odborností. Ke zkouškám jsme vyslali stejně jako v předchozím roce 8 členů kolektivu (Terka Dočkalová, Eliška Hoferková, Peťa Požárová, Martin Trávníček, Laďa Zich, Ondra Skopal, Gabča Škrabalová), kteří pro kolektiv a také pro sebe získali 7 odznaků. Věřím tomu, že i v letošním roce vezmou tuto úlohu všichni zodpovědně a se složitými zkouškami si poradí.

Kolektiv se zapojil i do každoroční akce, kterou je fašank. Vzhledem k tomu, že bylo krásné počasí, vydržela většina dětí dojít až do samotného konce. Jako každý rok jsme se zapojili do výtvarné a literární soutěže „Požární ochrana očima dětí.“ Z prvního (okresního) kola byly vybrány postupující práce do vyššího krajského kola. Gabča Škrabalová se dostala až na bednu v kategorii 7. tříd. Terežka Dočkalová získala s výkresem vytvořeným ve škole také krásné 2. místo. Tímto oběma dívkám děkujeme za výbornou reprezentaci našeho sboru, i když Terežka už mezi dětmi kolektivu není, z důvodu stěhování do Rožnova pod Radhoštěm.

Jedinou opravdovou soutěží, kde jsme mohli zúročit celoroční přípravu, byla okrsková soutěž v Jalubí. Soutěž nebyla dobře připravena, děti musely od 12 hodin až téměř do 6 hodin čekat na start svých útoků. Vzhledem k velkému horku to bylo pro celý kolektiv velmi náročné, ale i přes všechna negativa předvedly pěkné pokusy a starší se umístily na krásném 2. místě a mladší žáci na místě třetím.

Na konci srpna jsme začali s přípravou na podzimní kolo hry Plamen, všichni jsme se na soutěž moc těšili, ale došlo opět k situaci jako na jaře, kdy rodiče odmítli děti na soutěž pustit. Přestože v loňském roce byl nejteplejší podzim, za poslední roky a počasí bylo velmi dobré, převažoval u rodičů strach, že by se děti mohly nachladit. Pro další kolo Plamene máme proto velmi špatnou výchozí pozici, ale snad už tento začarovaný kruh protne a ukážeme, že naše děti něco umí a že jsou správný kolektiv.

Od konce října probíhají tréninky v tělocvičně základní školy Traplice, kde provádíme zimní přípravu. Vzhledem k obsazenosti tělocvičny byly pravidelné tréninky přesunuty ze čtvrtku na úterý a zřejmě to tak zůstane i v jarním období.

V průběhu celého roku byly pořádány drobné výpravy, v listopadu byla pak uskutečněna exkurze na stanici HZS ve Zlíně a následně návštěva zábavního centra Galaxie.

Zásahová jednotka

Zásahová jednotka vyjela v roce 2014 celkem k 6 událostem, které shrne následující tabulka.

Datum, čas	Událost	Počet členů
27. 6. 15:00	Požár lesního porostu v Babicích	6
12. 7. 23:17	Požár hospodářské budovy za obcí Modrá směrem na Bunč	6
2. 8. 15:54	Požár slámy v Huštěnovicích	7
29. 9. 15:24	Požár rodinného domu v Jalubí	8
1. 11. 21:07	Požár seníku v obci Jankovice	5
10. 12. 16:34	Požár zahradního domku v obci Košíky	7

Za rychlý a účinný zásah 29. 9. v Jalubí byl jednotce zaslán děkovný dopis od majitelky domu.

Členové jednotky se zúčastnili několika školení. 24. ledna 2014 se uskutečnilo školení a praktický výcvik v obsluze radiostanic a školení pro obsluhu dýchacích přístrojů SATURN. Dále se členové jednotky zúčastnili pravidelné odborné přípravy na stanici HZS v Uherském Hradišti.

Na konci roku 2014 obdržela jednotka dotaci ve výši 8.200 Kč od Zlínského kraje. Za poskytnutou dotaci jsme pořídili proudnici TURBOMATIC a chybějící svítilny na přilby.

K dnešnímu dni má naše jednotka celkem 14 členů, z toho 8 členů je nositelem dýchací techniky.

V roce 2015 bude naše aktivita samozřejmě pokračovat, plánujeme následující akce:

7. února se bude konat už 13. ročník koštu slivovice

14. února se konají končiny s průvodem masek obcí a večerní zábavou s pochováváním basy

Od 2. 3. bude každé první pondělí v měsíci sběr elektroodpadu na býkárně

Budeme se na Vás těšit i na dalších akcích jako jsou dětské dny, hody, sběr železa a další.

Rádi v našich řadách přivítáme spoluobčany, kteří by se chtěli aktivně zapojit do akcí pořádaných SDH případně obcí Traplice.

Tomáš Pelka, Markéta Hodná, Zdeněk Žiška

Včelaři

Letošní cenu Česká hlavička dostal 20letý student molekulární biologie na Karlově univerzitě v Praze Daniel Štipl. Dostal ji za objev usnadňující boj se včelím morem, na jehož konci je mezinárodní patent na zařízení k monitoringu včelího moru v předklinickém stadiu rozvoje této choroby.

V současnosti musí včelař s neblahým podezřením, že jeho včelstva jsou morem zasažena, uvědomit veterinární správu a čekat na výsledek rozboru. Buď odevzdá směsný vzorek, takže v případě pozitivního nálezu nelze určit, zda má postižen jeden, několik nebo rovnou všechny úly. V případě podezření na klinické stadium choroby pak jsou mikrobiologicky vyšetřovány celé plástve.

Ovšem brzy – podle všeho už v letošním roce – si včelaři budou moci udělat vyšetření včelstev

jednoduchým způsobem sami. Výsledky budou mít k dispozici do tří až čtyř dnů a v případě zájmu si každý úl vyšetří zvlášť a podstatně levněji. Nová metoda vyšetřuje existenci spory bakterie, která napadá včelí plody a když se dostanou z mateří kašičky dovnitř začnou v těle larvy klíčit tyčinkovité bakterie, které larvu stráví.

Spory jdou nejlépe zjistit ze dna úlu, kde je odpad z aktivit včel – včelí měl. Ten včelař shrábne a pošle ho na veterinu. V blízké budoucnosti dostane do rukou nový objev a odesílání nebude potřeba, vše zvládne na koleně úplně každý a sám. Měl se dá do zkumavky s roztokem, protřepe se aby se rozpustila. Následně dá včelař zkumavku na 10 minut do vařící vody, protože spora přežije i teploty kolem bodu varu, kdežto ostatní bakterie zahynou. Vzniklou hmotu nakape včelař na plastovou kartičku a po třech až čtyřech dnech zjistí, zda má zdravé včelstvo nebo nikoli. Pokud se na kartičce objeví červené tečky, znamená to přítomnost spory bakterie způsobující včelí mor. Jedna tečka značí jednu bakteriální kolonii, takže včelař pozná i možný rozsah ohrožení úlu a podle toho zvolí další postup.

Vyšetření na veterině stojí 400 až 600 Kč za vzorek, takže deset vzorků vyjde minimálně na 4000 Kč. Nový test bude prodáván zřejmě za 120 Kč za vzorek, v sadě bude tucet karet, tedy celý test za 1440 Kč. Včelař se také bude moci sám rozhodnout, zda test aplikuje na směs ze všech úlů, nebo prověří každý úl zvlášť.

Včelí mor však není jedinou příčinou úbytku včel. Prezident Obama a americká administrativa řeší také včely. Umírají tak rychle, že by USA mohly přijít o třetinu potravin, které snědí a dokonce až o 80 procent mandlí, které se pěstují v Kalifornii. Jenže k tomu, aby farmáři mohli vypěstovat jablka, jahody, borůvky, okurky nebo třeba jen obyčejnou cibuli, potřebují včely. Ty však mizí bezpříkladným tempem. Podle některých prognóz by v roce 2035 v Americe nemusela být žádná. A tak prezident sestavil krizový štáb v němž je zastoupeno 14 ministerstev a snaží se rozsah a naléhavost ztrát opylovačů nějak zastavit. Ve Spojených státech a v Kanadě mají největší ztráty na svědomí pesticidy zvané neonikotinoidy, jimiž se stříkají lány kukuřice.

Jsou to vlastně už běžné věci. Že se něco děje je zřejmé od roku 2006 a nyní je včel o třetinu méně než kdysi. Někteří včelaři přišli až o 70 procent včel a hovoří se o syndromu zhroucení včelstev. Je to vážný problém. Úředníci spočítali, že včely opylováním přinesou do americké ekonomiky 15 miliard dolarů. Jen na mandlích vydělají kalifornští farmáři skoro 5 miliard dolarů. Mimochodem v Evropě je to údajně dokonce až 150 miliard eur.

Protože včel je málo a opylovat je třeba, jezdí nyní včelaři s úly po Americe z místa na místo úplně stejně, jako když za časů krize před válkou táhli námezdní dělníci. Sezona včelám začíná v teplé Kalifornii, pak se posunou na Středozápad, potom do Kanady a nakonec skončí v horách, kde jaro začíná nejpozději.

Akce na záchranu včel není jednoduchá, protože viník není jednoznačný. Jsou to pesticidy, genetické poruchy a viry, jež ze včel oslabených chemikáliemi dělají snadné oběti. A někdy včely umírají hladu, protože na obrovských plochách najdou jen plodiny jako je pšenice a kukuřice, které nemají moc pylu. U nás v Evropě včely ubývají také, ale do amerických rozměrů je daleko.

Bílý dům na záchranu včel zatím vydá 50 milionů dolarů. A na Harvardu už vymýšlejí robovčelu, která by alespoň zajistila opylení všech stromů a rostlin.

TJ Traplice

Vážení spoluobčané, rádi bychom vás v této rubrice informovali o činnosti oddílu kopané za uplynulé období s výhledem na následující měsíce. Začátek podzimní části sezóny 2014/15 byl rozpačitý. Svou trenérskou činnost ukončil dosavadní trenér družstva mužů Jan Růžička a jeho roli převzal Jaroslav Slavík, který se souhlasem vedení oddílu provádí omlazovací kúru hráčského kádru družstva mužů.

Přestože předposlední místo v tabulce okresního přeboru není nikterak růžové, pozitivem je lepší přístup hráčů k tréninkům a utkání. Neustálý problém s dostatečným počtem hráčů k utkání, jakož tomu bývalo v minulosti, v podzimní části nenastal. Úkolem vedení oddílu pro nadcházející jarní část je rozšíření kádru o nové hráče a zapojení několika dorostenců do tréninkového procesu i pro nadcházející přípravná utkání. Nesmíme zapomenout i na družstvo žáků pod vedením Zdeňka Bemera.

Situace kopané v celorepublikovém měřítku není nikterak růžová a zejména činnost oddílů obecního charakteru není nijak podporována či dotována pražskou centrálou. Jednotlivé oddíly si musí samy hledat cestu, ale finančně vyjít bez podpory obecních úřadů je dnes zcela nemožné. Finanční i morální podpora kopané obecním úřadem je velmi důležitá pro zajištění chodu oddílu a místní sportovní kulturu v obci. V minulých dnech byla podána oddílem kopané žádost o dotaci na ministerstvo školství v Praze (MŠMT) na modernizaci závlahového systému a regeneraci travnaté plochy hřiště ve výši 709 000,-Kč. Dále byla podána žádost o dotaci na KFS ve Zlíně na 2 hliníkové branky akce „Bezpečná branka“ ve výši 20 000,-Kč.

Čas kvapí a první jarní kolo pomalu klepe na dveře, dne 28. března nastane den „D“, kdy mužstvo mužů zajiždí k prvnímu mistrovskému utkání do Slavkova. Do té doby nás čeká ještě mnoho práce s přípravou na novou sezonu a stabilizací kádrů s cílem udržet traplický fotbal v okresním přeboru a pozvednout jej výš, kam patří.

Ing. Radek Kotyza – hráč a člen výboru TJ Traplice

Volejbalový oddíl žákyň

Volejbalový oddíl Traplice, pod vedením trenérky Kláry Močičkové, zahájil 13.09.2014 sezonu 2014/2015 účastí v soutěži Krajského přeboru zlínského kraje starších žákyň a v soutěži o Pohár krajského volejbalového svazu.

Po dohodě s ředitelstvím ZŠ probíhá tréninkový proces 3x týdně:

Pondělí, středa a čtvrtek v době od 16.30 do 18.30 hodin v tělocvičně ZŠ Traplice.

V případě zájmu o tento sport se stále mohou do oddílu přihlásit dívky a to rok narození : 2002, 2003, 2004, 2005, na níže uvedené kontakty nebo přímo v době tréninku v tělocvičně ZŠ. Sportovní oblečení a obuv sebou.

Budeme potěšeni, když rozšíříte naše řady.

Trenérka : Klára Močičková, tel. 775 044 066, email : mocikl@centrum.cz

Vedoucí oddílu : Zdeněk Hrňa, tel. 774 704 458, email: hrna@depam.cz

SOUČASNÁ ČLENSKÁ ZÁKLADNA VOLEJBALOVÉHO ODDÍLU TRAPLICE

Číslo hráčky	Jméno a příjmení	Přezdívka
1.	Hrňová Vendula	HRŇAS
2.	Nováková Vendula	WENDY
3.	Bednářová Martina	MARŤAS
4.	Horáková Valentina	TINA
5.	Miklíková Denisa	DENNY
6.	Novotná Eliška	ELZA
7.	Hánová Sarah Helena	SARAŠA
8.	Hrňová Tereza	TESSE
9.	Slavíková Kateřina	KÁČA
10.	Krajšćáková Tereza	TERKA
12.	Čevelová Kristýna	KIKINA
13.	Pekárková Markéta	MAKINA
14.	Srnská Daniela	DÁJA
15.	Kedroňová Sabina	SABČA

Počasí v roce 2014

Rok 2014 je za námi. U nás nejteplejší za posledních 27 let. Čeští meteorologové a klimatologové usilovně žhavi počítače, aby vydali konečný výsledek. Ten se dá očekávat: loňský rok má v republikovém průměru obdobu se zatím historicky nejteplejším rokem 2000. Jaký tedy byl?

Leden s pouhými dvěma centimetry sněhu připomínal březen. Od 1.1. do 21.1. průměrná teplota dosáhla hodnotu 3,6 °C. Místo sněhových vloček padal déšť. 19.1. jsem naměřil maximální teplotu 13,5 °C. 26.1. minimum – 12,6 °C. Ladovská zima se nekoná.

Únor navázal na teplý leden. 12. únorových dnů vůbec nemrzlo, po sněhové peřině ani památky. Jeden z nejteplejších traplických únorů za posledních 27 let. Pro pořádek uvedu nejvyšší naměřenou teplotu: 24.2. (12,8 °C), nejnižší 7.2. (-3,9 °C).

Březen byl na srážky hodně skoupý. V začátku vegetačního období chyběla zásoba půdní vláhy. Voda ze sněhu žádná, teploty rekordní. 30.3. teplotní maximum vyšplhalo na 21,6 °C, jinde byly březnové teploty ještě vyšší.

Duben se vláhou rovněž nepředal. Od počátku roku činil srážkový deficit 42 litrů na čtvereční metr půdy. První skromný deštěk pokropil žíznivé rostliny až 8. dubna. Připomenou nejteplejší traplický apríl roku 2000, který se zaskvěl průměrem 12,6 °C.

Květen a šeříky. Rozkvetly mnohem dřív než obvykle. Březnem nastartované jaro ani nevlídné počasí nemohlo zastavit. I když vládnu chladný máj, červenaly se jahody a třešně májovky. 5.5. trochu mrzlo. Ve dvou metrech nad zemí – 0,2 °C, přízemní teplota – 1,9 °C. Přes Traplice se nepřehnala ani jedna bouřka.

Červen teplý, ale suchý. Zabouřilo jenom jednou. 10.6. padaly teplotní rekordy na 111 meteostanicích v České republice. Traplice tehdy zaznamenaly maximum 34,9 °C. Meteorologové upozorňují na klimatickou anomálii EL NIÑO, rozvracející celosvětové počasí.

Červenec byl ve srážkách normální, teplotně nadprůměrný. 15 letních a 9 tropických dnů dává přesvědčivou výpověď o jeho průběhu. Za červenec pouze 2 bouřky s úhrnem 36,3 mm. Nejvyšší teplotu jsem naměřil 20.7., rtuť teploměru se zastavila na hodnotě 33,4 °C.

Srpen představil dvojí tvář. První polovina rozesmáté letní, ta druhá zachmuřená a deštivá. Od 14.8. foukal

chladný oceánský vzduch od severozápadu. 4.8. jediná bouřka s hubenou srážkou 2,5 mm. Ve vinohradech řádily plísňe.

Září rozdávalo plnými náručemi slunce i vláhu. 6 letních dnů a hojnost deště. 20. září poslední letní den, kdy se dalo lehnout na deku a vnímat sluneční paprsky prodlouženého léta.

Vinohradníci měli ovšem jiné starosti – jak by zachránili zbytky úrody.

Říjen a tři týdny dlouhé babí léto. 10.10. jsem naměřil nejvyšší teplotu 23,9 °C. Ještě 21.10. dosáhlo maximum 17,7 °C. Studená fronta s bouřkou, která přešla 22.10., byla pozůstatkem karibského hurikánu GONZALO. Teprve po ní přišel symbolický podzim.

Listopad lámal teplotní rekordy, nejteplejší za posledních 27 let. Pouhé čtyři mrazové dny. Například 5.11. maximum 18,8 °C, denní průměr 14,3 °C. Svatý Martin vyměnil bílého koně za velblouda: 11.11. teploměr ukázal hodnotu 18,4 °C. Následující den padal v mrholení saharský písek.

Prosinec se uvedl ledovkovou kalamitou. Mrznoucí déšť na dva dny znesnadnil dopravu a poslal do akce armádu záchranářů. Pak nastoupil teplý jihozápadní vítr, přinášející maximální teploty kolem 11 °C. Na Štědrý den teploměr naměřil 10,1 °C. Až posledních pět prosincových dnů jakoby připomnělo zimu. Silvestr zapisuje minimální teplotu -13 °C a sněhovou pokrývku 5 centimetrů, která rychle roztála.

Jaromír Bezdíček

Z nejstarší historie obce Traplice

Z minulosti víme, že název obce se odvozuje od jména Všetrap či Trapl, které se vyskytuje v Čechách a je možné, že se lidé zde objevili a jsou původem z kláštera v Plasích. Dr. Hurt však naopak předpokládal, že Trapl je původu německého a že si jej společně s lokátorem přivedli cisterciáci při stavbě velehradského kláštera. Nyní tuto teorii potvrzuje i následující poznámka.

Německý Hameln totiž láká turisty na legendu, podle které odvedl před 730 léty krysař hrající na píšťalu 130 mladých lidí někam na východní Moravu. Podle řady bádání a archivních pramenů je krysař dovedl až na Vyškovsko, v okolí obce Podomí se totiž nachází dávno zaniklá osada, které se říkalo Hamlingen – česky Hamlíkov, tedy malý Hameln. Krysař z legendy byl patrně ve skutečnosti takzvaný lokátor. Tedy jeden z lidí, které si tehdy najímala šlechta a církev, aby jim na panství přivedl novou pracovní sílu z hustěji obydlených oblastí Evropy. Německý historik Wolfgang Wann zjistil,

že takové kolonisty na Moravu opravdu nechal ve 13.století povolal olomoucký biskup Bruno, který se narodil jen 15 km od Hamelnu. V Moravském zemském archívu se podařilo objevit zmínku o tom, že obyvatelé Ruprechtova chodí po cestě na Kuchlov, která vede nad osadou Hamlíkov. Vesnice sice za husitských válek vyhořela a ačkoliv se ji podařilo obnovit, v roce 1596 byla podle archivních materiálů opět pustá.

Pro nás je však rozhodně novinkou, že legenda je opět živá a legendární krysař mohl na Moravu opravdu dovést biskupovy krajany. Ti se pak mohli z osady přestěhovat s novým lokátorem i na území kolem kláštera Velehrad a později tam pracovat či dokonce založit ves Traplice.

Hrdelní zločiny trapličanů

Roku 1562 byly založeny „Černé knihy loveckého práva na Buchlově“ a tam se zaznamenávaly zprávy o vynesených a vykonaných rozsudcích až do roku 1749, kdy lovecké právo bylo zrušeno.

Můžeme tam najít, že 10.března 1569 před nedělí Oculi byla pro cizoložství a zabití dítěte Kateřina z Traplic zahrabána zaživa a kolem probita.

8.ledna 1587 ve čtvrtek po památce Tří králů byl za krádež oběšen Vašek Hošťálků z Traplic, který se vloupal do domu Soukalova a ukradl tam peníze.

4.listopadu 1637 byla potrestána za smilstvo Kača z Traplic, byla potrestána metlami a poté vypovězena z krevních gruntů

Vyjma „hrdelního soudnictví“ které patřilo do kompetence loveckého soudu na Buchlově měla každá obec velehradského kláštera také právo soudit a ani Traplice nebyly žádnou výjimkou. Týkalo se to všech právních kauz civilního i trestního soudnictví. Pokud jde o přečiny ve věcech trestních, obžalovaný musel po vznesení obvinění stát u pranýře, výjimečně byl i sevřen v pranýři. Pranýř stával na veřejnosti dostupném místě aby trest byl výstrahou pro ostatní.

V právně složitějších případech se rychtář nebo radní obraceli o právní radu, respektive – jak se tenkrát říkalo – o právní „naučení“ k městskému právu do Hradiště. A v obzvláště složitých právních případech – když jej ani samo Hradiště nedovedlo rozsoudit – tak se jeho měšťané tázali práva brněnského.

Podle knihy „Liber informationum et sententiarum“ obsahující „Naučení Brněnská Hradištské radě dávaná od roku 1447 až do roku 1509“ bylo oněch případů docela dost. Jeden z prvních se týkal zločinu mladistvých kdy se purkmistr a rada města Hradiště ptali „Sedí dva mládenci, kteří jednomu sousedu kopu grošů českých a čtyři české groše, šest šestáků a 6 lotů pepře ukradli a k tomu se přiznali. Ptali jsme se fojta jak staří jsou ti mládenci i pravili nám, že staršímu je 17 a mladšímu 16. To znajíce prosíme vaše milosti, že nás právem naučiti ráčíte mají-li ti mládenci pro krádež k

smrti odsouzení býti nebo jak.“ Odpověď podle brněnského práva pak zněla „Na to vás naučujeme, že ačkoli se mládenci přiznali, protože jsou mladí tak to nemá žádnou moc a proto je třeba aby měli poručníka nebo ochránce (nyní kurátora)“.

Ves v období třicetileté války

Když v roce 1624 dosáhl starší syn Jana Jakuba Rottála Jan Antonín dospělosti, stala se jeho první velkou zkouškou hospodářských schopností obnova napajedelského panství a vypořádání se s následky probíhající třicetileté války. Celá jihovýchodní Morava byla postižena několika průchody stavovských i císařských vojsk a celkově špatnou situací ještě výrazně zhoršil pobyt švédských vojsk v roce 1642. Řada vesnic byla vypálena a vyrabována, úbytek poddaných znesnadňoval vybírání dávek a celkové zadlužení všech panství rostlo. Aby se Rottál mohl lépe vypořádat se zadlužením, poohlédl se po nějakém výnosném úřadu a za vlády císaře Ferdinanda II byl jmenován hejtmánem kraje hradištského a později i nejvyšším sudím. Zařadil se tak mezi nejvlivnější a nejvýznamnějšího moravské zemské úředníky, v roce 1641 získal hraběcí titul a také post nejvyššího komořího. Jako nejvyšší sudí předsedal tribunálu, který na přelomu ledna a února 1644 krvavě exemplárně potrestal vzpouru moravských Valachů. Ruku v ruce s kariérou se mu dařila obnova a rozšiřování rodového majetku.

Není proto překvapením, že se snažil omezit či úplně zrušit výsady okolních šlechticů i velehradského kláštera. Listinou z 30.listopadu 1603 tehdy dovolil Václav Moll z Modřelic a na Napajedlích lidem z Kudlovic, Sušic a Traplic aby si směli brát dřevo pro domácí potřebu v lesích příhradských v prostoru Rovná a Bukáčková a také na topení, ploty, stavební potřebu a do vinohradů. Za toto dřevo platili celolánici, půllánici, čtvrtníci a podsedníci ročně po 20 groších pokud měli koně a ostatní jen 12 grošů. Též měli povoleno pást hovězí a černý dobytek v lesích za určité množství ovsa a nemuseli dodržovat povinné šenkování panského vína.

Rottál nejprve na svých panstvích a v nově založených osadách osazoval Valachy vystěhované z jejich původních vesnic, nových osad bylo 30 a mezi ně patřily Alinkovice založené v roce 1634 na počest manželky Aliny Bruntálské z Vrbna a od 1.února 1642 také ves Janíkovice a v roce 1650 též Košíky a Žlutava. Osvobodil je na sedm let od císařské kontribuce a různých poplatků s výjimkou poplatků z hor. Tímto okamžikem začaly velmi časté spory mezi sousedy, zejména opat velehradský si stěžoval na valašské osadníky, že mu vyrabovali konvent. Později se dohadovali o hranice, zabrání 124 kusů hovězího dobytka a 170 kusů vepřů vsi Traplicím v roce 1673, jelikož prý pásli v lesích panství napajedelského. O zpupnosti vrchnosti v jednání s poddanými, zvláště sousedního panství velehradského, svědčí, že zemské

Zapomenuté pověsti

„Nové osnovy učebné ukládají učitelstvu, aby ve vlastivědě seznamovalo žáky s pověstmi domova. Náš okres jest bohatý takovými pověstmi, nebyly však pověsti sebrány a vydány. Staré pokolení, které tyto pověsti znalo, vymírá, mladší vědí čím dál tím méně a učitelé, zvláště ti, kteří přicházejí do našeho kraje odjinud, nemají nikde pevné základny pro tyto vlastivědné hodiny.“

Toto jsou slova okresního školního inspektora Jaroslava Bureše, který vyzval své kolegy učitele aby takové pověsti vyhledávali a poté pro potřeby výuky vydali knižně. Úkolu se ujal Bedřich Beneš Buchlovan, který pověsti uspořádal a pod názvem Vlastivědné čtení z pověstí Hradištského okresu, vydal v roce 1935 knižně. Uvádí v nich i tyto pověsti z traplicka.

Zbojníci na Budačině

Nad vinohrady nedaleko Jalubí stojí u hluboce vyjeté cesty velmi stará kamenná deska něco přes metr vysoká, široká ani ne půl metru a čtvrt metru silná. Nazývá se „staré mýto“ a na kameni je vytesáno kolo. Od starého mýta vede „hradská“ cesta k Sušicím a Kudlovicím. Za Kudlovicemi ponenáhlu stoupá a mezi dolinami kudlovskou a halenkovskou vystupuje na horský hřbet a u myslivny „Na hradské“ vejde do lesů směrem na Kroměříž.

To bývala velmi důležitá cesta zbudovaná už za pradávna. Nad silnicí se zvedá obrovská skalní jizva. Odtud se láme zažloutlý pískovec a nad skalou po příkré stráni asi deset minut od silnice skrývá se v zeleni skupina pískovcových skal Budačina. Hřbet spadá prudce do dolinky a na protější straně pokračuje ještě vyšším hřebem, kde jsou nejvýše Komínky. Budačinské skály vyhlížejí uprostřed lesů velmi tajemně. Tvoří tu stupňovité terasy a hluboké rozsedliny. Není divu, že lid opředl tato místa mnohými pověstmi, zvláště o zbojnicích.

Pověstní valašští zbojníci Ondráš a Juráš se prý skrývali v těchto horách v malé jeskyňce budačinské. Odtud vycházeli se svoji rotou za ranního úsvitu ke hradské cestě a přepadávali kupce, kteří tudy vezli své zboží. Co jim pobrali, rozdali chudým. Také na pánech mstili křivdy, které urození páchali na prostých lidech, kteří se nemohli nikde dovolat spravedlnosti. Dosud se v jeskyňce ukazuje rudé místo, kde se Ondráš a Juráš vlastní krví zapsali, že budou ochraňovat chudé proti boháčům.

Ondráš byl nejsmělejší vůdce zbojníků, neboť mu nemohla uškodit ani vystřelená koule. Jeho mohla zabít pouze jeho vlastní valaška. Jeho kamarád Juráš však

hejtmanství na popud zástupce kláštera Gottfrieda Bernharda Aglastera nařídilo dne 20. listopadu 1679 Rottálům, aby se úřednictvo napajedelské zdrželo všeho násilnictví proti Traplickým a klášteru velehradskému. Šlo zde zejména o tzv. „hory Svobody“ v okolí Rovné a okolní lesy, které klášteru přidělil v roce 1335 král Karel IV a přes které vedly hranice panství napajedelského. Dle listu z 1. listopadu 1693 přeložili jalubští z rozkazu opata velehradského hranečníky do polí Sušických, obecní dobytek Traplických spásal Bednářovi ze Sušic 4 měřice žita, Velehradští posekli Rezkovi z Jankovic jednu měřici zeleného žita a třem jiným lidem přes dvě měřice ječmene před odkvetením.

Opat velehradský vyhrožuje Jankovickým, že jim dá rozbořit chalupy, nepostaví-li mu opět vápenné pece, které mu zbourali. Klášter měl totiž v horách 4 pece a mohl do nich lámat kámen pod Jankovicemi a odvážet je přes grunty napajedelské bez jakéhokoliv poškození.

Dne 23. prosince 1693 v noci kolem druhé hodiny vpadli za tmy trapličtí a několik lidí z Jalubí do Košíků, v chalupách rabovali, lidi týrali, trhali laty ze střech a lámali dřevo. Byl mezi nimi i velehradský důchodenský písař, jež byl zároveň purkrabím, polesný, 2 myslivci, klášterní drábi, 12 poddaných z Jalubí a 9 z Traplic. Ve vsi uloupili peníze pro sirotky, šaty a jiné cenné věci a jednoho muže dobitého a svázaného dovlekli do vězení na Velehrad, kde onen muž po svém propuštění zemřel.

I pastva v lesích bývala velmi často příčinou sporů a stížností mezi obcemi a vrchnostenskými úřady. Dle stížnosti z 29. listopadu 1694 bylo žalováno na jalubské a traplické, že již od sv. Václava pasou v lesích veřejně 300 kusů černého dobytka, že nosí zbraně a střílejí bezdůvodně po napajedelských poddaných, že tam kácí stromy a odvážejí jedo vsi, přepadávají poddané na silnici a tak dále.

Roku 1697 se vydal hejtman napajedelský se 700 poddanými do hor v úmyslu, že pokud tam přistihne traplické jak berou dřevo a nebo pasou dobytek, že se na ně oboří. Nezastihli tam však nikoho a proto vtáhli do Traplic a ve vsi provokovali tak dlouho až došlo k osobním urážkám a potyčkám a vše skončilo tím, že hejtman dal některé do krve zmlátit.

Jindy zase roku 1701 byli jalubští a trapličtí přistiženi jak vozili z hor dřevo pro svoji potřebu a hejtman jim sebral koně a 4 sedláci byli dáni do želez.

Teprve 6. října 1701 byly urovnány hranice panství napajedelského a velehradského. Klášter se vzdal nároků v okolí Rovné a na oplátku dostal povolení k těžbě kamene z lomu pod Jankovicemi a k provozování 4 pecí po 25 desetivěderných bečkách ročně.

Karel Polák

zatoužil po vůdcovství nad tlupou. Protože znal Ondrášovo tajemství, vzal jeho valašku do ruky, jako by ji chtěl v žertu potěžkat. „Nechej ji ležet“, povídal Ondráš, ale v tom okamžiku vši silou dopadla na jeho hlavu a on rázem klesl zabít kamarádem a vlastní valaškou. Když ostatní zbojníci poznali, co se stalo, naříkali nad skonem svého vůdce. Jurášova zrada v nich vzbudila takový odpor, že opustili Budačinu a rozprchli se po lesích.

Poklad na Budačině

Zbojníků na Budačině již dávno nebylo, rozutíkali se po lesích, páni je po jednom pochytili a to byl konec zbojnické slávy. Také všechno zlato, stříbro a poklady, které tam měli poukryvané, zmizely. Prý je zbojníci zakopali v horách a může je vykopat pouze chudobný člověk, který při robotě v lese uvidí první světýlko, které nad skrytým pokladem zahoří. Ale v té pískovcové skále Budačině leží ukryté poklady a hlídají je hadi. Skála se otevírá vždy na Veliký pátek.

O tom věděli také dva bratři Jan a František, protože jim to vypravoval jejich staříček. Když přišel ten den, vypravili se oba s kamarádem jistým Hochmanem, že budou poklad vyvolávat. Vzali sebou svěcenou vodu a křídou aby je chránila před zlou mocí. Křídou udělali kolo, Jan vstoupil do kola a začal odříkávat pašije z evangelia, ale obráceně. Druzí dva přitom kopali ve skále. Byli už

asi na sáh hluboko když tu ze skály vyletěl veliký pták, zakroužil nad nimi a odletěl ke kudlovské dolině. Všichni tři se polekali, odhodili krumpáče, nechali poklad a utíkali domů jak splašení.

Ale doma se jim to přece jen rozleželo a druhý den šli zase. Sotva krumpáče zarazili do skály, kde se vzal tu se vzal, stojí tady člověk v zelených mysliveckých šatech, má černé vousy, oči se blýskají a povídá: „Co vy tu hledáte?“. Oni strachem ani muk. A on se zase pochechtával hlubokým hlasem: „Hohoho, to musí být ještě aspoň tři jak jste vy, hohoho“. A oni nečekali co bude dál, práskli nářadím na hromadu a utíkali kam který. Strýček Hochman strachy vyběhli doma až na hůru za komín. Onemocněli z toho a brzo umřeli.

Karel Polák (podle literárních pramenů)

Na co jsme hrdí

Fašank a maškary

Konec masopustního období před Popeleční středou na jihovýchodní Moravě nazývaný fašank, ostatky, končiny, masopust, chození po škárkách se vyznačoval obřadními pochůzkami. Průvody tvořily masky, mnohé s důležitým pozitivním magickým působením na budoucí úrodu. Na probíhající výstavě ve Slováckém muzeu je jedna z expozic věnovaná právě těmto maskám.

Na fotografii jsou (zleva): Jura s cepem, medvěd, fašančář, babkovník a skakún.

Popeleční středa (tj. středa před první postní nedělí), kdy pro křesťany – lidi, kteří věří v život Ježíše Krista a dodržují zvyky, které jsou vázány k jeho životu a chodí se modlit do kostela – začíná období šesti týdnů, kdy se dodržuje tzv. půst. Tato oslava udávala konec radovánkám a veselí, to znamená nástup postního období jako příprava na Velikonoce. Tato příprava by měla očistit příbytek i člověka, to znamená úklid domu i těla, od nečistot a nezdravého jídla. Celé postní období je vnímáno jako omezení člověka v jídle a pití. Před poslední nedělí před „popelcem“ se pečou koblihy nebo tzv. beleše a boží milosti, tyto moučníky jsou charakteristické smažením na sádle, které si v době fašanku lidé dopřávali. Popelec, křížek popelem, uděluje kněz v kostele v Popeleční středu na čelo křesťana se slovy „prach jsi a v prach se obrátíš“.

Masopustní obřad tradičně začíná v Tučný čtvrtek, hlavní zábava však bývá až v sobotu či neděli a končí o půlnoci pochováváním basy – to je důkaz, že se lidé obejdou šest neděl bez muziky. V průběhu obřadů můžeme při obchůzkách potkat koledníky (lidi, kteří obcházejí domy a zpívají lidem pro radost), maškary (lidé jsou převlečení za zvířata nebo jsou namalováni tak, aby je nikdo nepoznal), medvědáře (převlečení medvěda), fašančáře (mladí kluci ve vysokých kloboucích, ozdobených růžemi) i babkovníky (muži jsou převlečení za ženy nebo babičky v šátku), kteří navštěvují dům od domu. Doprovází je kapela s několika hudebníky někde se sejde i celý orchestr. Všichni jsou veselí a tancují. Zvířecí masky, zejména medvěda, často vodí na provaze jiná maska v roli medvědáře či žida. Při každé zastávce si s ním hospodyně a svobodná děvčata musela zatancovat. Tanec odepřít bylo nemyslitelné. Tančící medvěd kolem nich poskakoval, strkal do nich, dával jim hubičky a tropil nejrůznější rozvraty. Zajímavé jsou také některé příběhy vzniku masek.

Slaměný medvěd se svým přestrojením podobá masce pohřebenáře, muže oděného převážně do slámy s papírovými ozdobami a třásněmi na hlavě. Při své obchůzce o masopustním pondělí držel v jedné ruce rožeň, na který napichoval výslužku, s druhou hrozil karabáčem či bičem a hlasitě vyvolával: *Pohřebeň, staré baby na hřebeň!*

Skakún, někdy zvaný také laufr, je vždy vysoký mládenec (říkalo se s nohama jak jelen) mívá nohavice pošívané pentličkami do kosočtverců s hrkačkami, na košili má mašle a na opasku zvonečky, líce na červeno obarvené a pod nosem černé knírky, největší parádu má na hlavě – klobouk omašlovaný pentlemi, někdy jich bývá i 150 a různých barev, v ruce mívá tatár a vždy utíká první před průvodem a ohlašuje jeho příchod.

Babkovník je zase chlapec s šátkem uvázaným na babku, nebo svázaným přes jedno rameno, který představuje ženu nebo babičku. Převleky mužů za ženy, hlavně za nevěsty patří k nejstarším formám masek. Na Moravě jsme se v minulosti mohli během obchůzky setkat také s parodii celé svatby. Tento zvyk souvisel s množstvím uzavíraných sňatků

v masopustním období. Chápat ho musíme i ve vztahu k ostatním skrytým motivům masopustu, majícím zajistit zdar hospodářství v novém roce.

Šašci a kašpárek jsou maškary, které se začaly oblékat až po válce. Připomínali cirkus, pohádky a také nadávku, protože se často říkalo lidem veselým, až divokým "šašku počmáraný". A když po válce chystali fašaňk, tak se vystrojily také tyto maškary. A protože se to líbilo těm kdo měli masky i lidem, kteří se na ně dívali tak už masky zůstaly.

Hadrář a hadrník jsou protikladné masky, které také začaly chodit až po válce. Hadrář připomínal agenta s látkami. Bylo to takové zaměstnání ale nebylo na ně moc dobrých vzpomínek. Skoro nikdo nedostal, co si objednal. To hadrník byl lepší, protože staré hadry vyměňoval za nádoby. Měly ho rády hospodyně, měl většinou to, co potřebovaly a prodával tři věci za pět korun. Byl to takový výměnný obchod, on zaplatil hadry a když si vybral zboží, tak doplácel ten, na kom byla řada, aby se to vyrovnalo. Tito překupníci existovali do začátku války a tak se na ně po válce vzpomínalo a proto také je známá tato maškara.

Cikáni jsou také tradiční součástí průvodu, byli všelijací, pracovití, zlodějšti a lenošní. Cikánky chodily po dědinách na výpomoc a někteří cikáni chodili do práce, někteří pomáhali u sedláků ale většina se jich sa živila jak který byl šikovný a chytrý, zlodějnou nebo šizuňkem. Po válce už jich tolik nebylo a tak se na ně vzpomínalo maškarami, není to vzpomínka smutná, spíše veselá a humorná, stejná jako maškary.

Ozembůch připomíná potulné muzikanty, šumaře a také mlynářské krajánky, kteří přinášeli do dědiny všelijaké báchorky a písničky a přesto, že lidem vyprávěli hlouposti a smyšlenky, ti je měli rádi, kam vpadli, bylo vždycky veselo. Nejčastěji chodili tam, kde se drhlo peří nebo klepal mák či do sušírny na zápečky. A protože kam přišli, tam bylo hned veselo, proto se i tato maškara hodila na fašaňk.

Hofer s tragačem připomíná chudobu a starost o manželku, v době tak těžké a bídné, kdy nebylo peněz na doktora, ani na povoz kterým by ji k němu zavezl.

Stejně tak Jura s cepem připomíná po válce chudobu lidí, kteří v zímě chodili k sedlákům mlátit za trochu obilí a jídla pro děti.

Policajt byl dříve i obecní sluha. Ve dne chodil s bubnem a dával na vědomost nařízení obecního výboru a v noci chodil s rohem a troubil hodiny. Za to dostával peníze, ale na svátek svatého Jana dvacátého sedmého prosince dostával obilí. Říkalo se tomu sypaná výplata. Tam kde v dědině bylo hodně sedláků se měl dobře, platilo se z měrice, tak vybral i několik metrů. Maškara policajta začala chodit po fašaňku jak sa zavedl do vsi moderní rozhlas. Nebyl to výsměch, ani vzpomínka, chtěl si jen zopakovat ono „na vědomost sa dává“.

Doktor musel byt šprýmař a musel umět prohlédnout hlavně ženy tam, kam vpadly maškary. Musel ukázat, že léčí lépe jak babka kořenářka, která chodívala s ním.

Babka kořenářka byla robečka, kterou měl každý rád. Zнала léčivou moc bylin a každému, kdo za ní přišel neodepřela pomoc. Věřila v čarovnou moc bylin a proto je chodila trhat na svatojánskou noc. To musela jít na louku alebo do křoví a nesměla s nikým mluvit a než začala sbírat, tak musela odříkat: "Svatojánská noci tajemná, v tobě je moc čarovná, daj, nech nasbírám bylin léčivých pro záchranu nemocných." Jak to zopakovala na všechny světové strany, tak mohla začít sbírat a do svítání musela být doma, a než vyšlo sluníčko musela dát byliny sušit na hůru. Jinak na slunci ztratily léčivou moc. To opakovala po tři noci, až měla těch bylin devět druhů. Než se byliny usušily, tak si našila malých pytlíčků z konopného plátna. Když potom šla k nemocnému, tak do toho pytlíčku nadržala trochu bylinek a zbytek vzala sebou. U nemocného pak ještě trochu nadrolila z vršků bylin a uvařila čaj a to ostatní dala na žhavé uhlí a tak nemocného okuřovala. Moc lidí tak poléčila, ale zlé jazyky tvrdily, že víc než nakuřování léčil čaj s medem a v něm dobrá slivovica. Někteří vzpomínají „tož naše maměnka nás léčivali enom tu slivovicú a čajem. Na okuřování a nosení pytlíčka s bylinkama na krku nevěřili.“ Ještě se hodí poznamenat, že ten pytlíček musel být ušitý jednou nití a na šňůrce ho musel mít nemocný na krku. Tříkrát za den se musel modlit za uzdravení nemocných a k tom přidat, že věří v čarovnou a léčivou moc svatojánských bylin, že jsou čarovné a vyhánějí z těla všechno zlé.

To maškara zařikávačka byla baba zlá a mstivá, proto jí také pravívali čarodějnice. Lidé se jí báli a raději se jí každý hleděl vyhnout. Uměla přivolat nemoc, neštěstí do domu nebo nedojivost kráv a uhynutí dobytka. Když jí chtěl někdo chytit, tak v pátek, jak zvonily tři hodiny, tak musel na křížné cestě v poli uřezat šípkovou haluz z keře s hrubými trny a jak přišel domů, musel rozpálit radlici z pluha, položit ji před dveře do chléva, položit na ni křížem větvičky z břízy od svatodušního oltářiku a tím trnem do kříže šlehat po radlici a modlit se pod ochranou boží. Když to všechno udělal a s nikým nepromluvil, tak čarodějnice došla na dvůr a nevěděla, co chce. Když chtěl neědo vědět, kolik takových čarodějnic je v dědině, musel dávat pozor na půnoční mši na Štědrý večer. Při pozdvihování při mši svaté se každá obrátí k oltáři zády.

A v průvodu nesmí chybět kominík. Ten je odjakživa znamením štěstí a proto také chodí s fašankáři, aby to dobře dopadlo. Aby se moc vybralo, aby všichni ve zdraví vydrželi a aby se na budoucí fašaňk zase všichni sešli.

Fašank či ostatky mají v naší obci dlouhou tradici. Hasičský sbor, který potřeboval peníze na vybavení, ale od obce je čekat nemohl, již tehdy pořádal za tím účelem zábavu. O jedné z nich svědčí, že sbor v roce 1903 pořádal „ostatkovou zábavu s povolením obecním po oba dva dny“, „*pan starosta nám vyšel vstříc a povolil nám zábavu nezdaněnou*“. Pořádala se u Lacigy, tehdy v hospodě u potoka, hudba byla smyčcová a hrála za 250 K a za pivo. Podstatným zdrojem příjmů byly sborem pořádané zábavy i později, např. ostatková a kateřinská v roce 1934.

Pořádání tradičních končin bylo někdy poznamenáno potížemi při zajišťování hudby, škoda, že byl zaznamenán takový stav „traplického muzikantství“ v obci, která v prvních desetiletích 20. století byla i v širokém okolí známá svými muzikanty „Oharky“. Po konání končin v letech 1994 a 1995 došlo k přestávce. Příznačným je zápis, který čteme v hodnocení činnosti hasičského sboru za rok 1996, kde se uvádí: „*akce skončila fiaskem*“. V den akce odřekl účast harmonikář z Huštěnovic a vozidlo se vrátilo bez něj, navíc se dostavily pouze čtyři masky. Pak se končiny nekonaly několik let. Až poté, v roce 2000 a zejména v roce 2002, byly končiny znovu uspořádány. Úspěšný byl průvod masek jen hudebníci byli odjinud. Ve večerních hodinách bylo v Kulturním domě „pochovávaní basy“. Na snímku je průvod masek při končinách v sedmdesátých letech:

Obnovení tradice vodění medvěda za masopustu po dědině se dařilo organizovat se střídavými úspěchy. Bylo to provázeno rovněž nedostatkem muzikantů a někdy i nezájmem některých členů sboru a s organizováním pochovávaní basy se také nedařilo. V poslední době bylo pochovávaní basy v roce 1994, pak až v roce 2002.

Průvod masek však nikdy nebyl velký, jak je vidět z přiložené fotografie z končin v roce 2003:

Traplické hody s právem

V uplynulém roce 2014 se v naší obci odehrály tradiční Slovácké hody s právem. Jelikož jsem měl tu čest účastnit se této slavnosti jako mladší stárek, tak bych vám rád nabídl několik postřehů přímo z centra dění.

V posledních letech nebývalo zvykem, aby byli stárci domluvení již více jak 2 měsíce předem. Vedení obce proto mělo vždy nelehký úkol doprošovat se členů hodové chasy, zda by nebyli ochotni se této role ujmout. S radostí mohu podotknout, že tento trend pomalu mizí a z řad členů hodové chasy se sami ozývají dobrovolníci, kteří by rádi šli v čele hodové chasy jako stárek či stárka. Na loňské hody byly stárky domluveny již rok dopředu a roli stárků jsme s bratrem přislíbili již v měsíci květnu. Netradičně tak stárkovaly dva sourozenecké páry, což činilo hody ještě zajímavějšími. Je také milou povinností vyzdvihnout práci loňského podstárka, který se vyjímal nejen vysokým nasazením ale i gramatickou vyspělostí při projevech na veřejnosti, zejména při větě: „Vítám stárky a stárky!“.

Z důvodu rekonstrukce hasičárny byly hodové zkoušky přesunuty do prostor bývalé školky, kde hodová chasa pilně nacvičovala pásmo pod vedením manželů Hřnových. Tímto bych jim rád chtěl za celou chasu poděkovat, že ve svém volném čase sestavili hodové pásmo a obohatili tak jak večerní program, tak i cenné folklorní znalosti hodové chasy. Slavnostního sobotního průvodu obcí se účastnilo 26 párů (včetně stárků) s tím, že byl přebytek hodových děvčic, za což jsme my, hodoví šohaji, velmi rádi. Nebýt půlhodinové sprchy, dohnali bychom celý průvod k dokonalosti. O prestiži traplických hodů svědčí i účast nekrojovaných diváků následujících průvod. Letos byl do naší obce vypraven dokonce autobus turistů, kteří málem vykoupili všechny místní burčák.

Za sebe pak musím říct, že jsem si stárkování užil a s průběhem loňských hodů jsem maximálně spokojen. K výborné atmosféře přispěla dechová hudba Šarovec, která se již dá považovat za členy chasy a cimbálová muzika Harafica, o její kvalitě se nedá pochybovat.

Jelikož jsem pár let také působil v dechové kapele a hrál jsem v několika hodových průvodech a na zábavách, mám možnost srovnat hody nejen v rámci okresu. Dle mého názoru je traplická chasa nadprůměrné kvality, vyznačuje se velmi kvalitními zpěvy a hlavně tím, že je výborný kolektiv, což považuji za nejdůležitější.

Vojtěch Trávníček, mladší stárek

OSOBNOSTI KOLEM NÁS

Každý z nás je výjimečnou a ojedinělou osobností a každý z nás umí či dovede nejlépe něco jiného. O každém se dá napsat pár slov, protože náš život je složen z pestrobarevné mozaiky věcí

neobyčejných, ale i těch zdánlivě všedních, které by ale neměly být zapomenuty. Zkusíme se proto dívat kolem sebe a připomínat si občany, kteří jsou či byli traplickými rodáky nebo v Traplicích žili nebo žijí. Určitě najdeme spoustu zajímavých osudů a příběhů.

Všeci dobří rodáci z Traplic (4)

Martin Obdržálek

Martin Obdržálek se narodil 15.10.1914 rodině zedníka Františka Obdržálka a bydlel v domě č. 177 v Traplicích kde navštěvoval místní pětiletou školu a poté v Babicích a Napajedlech ukončil měšťanku. V letech 1929-1934 studoval na Obchodní akademii v Uherském Hradišti a jako velický sportovec a výborný fotbalista byl v roce 1932 jedním ze zakládajících členů oddílu kopané v Traplicích a v roce 1934 se stal dokonce vedoucím mužstva.

Po maturitě narukoval k 27. pěšímu pluku odkud byl v červenci 1937 poslán do školy pro výchovu důstojníků 7. pěší divize v Olomouci. Po jejím ukončení nastoupil v září 1937 do Vojenské akademie v Hranicích, studium ukončil 15.8.1938 a ihned nastoupil k 20. pěšímu pluku v Michalovicích. Zde působil až do března 1939 do rozbití republiky. S okupací Československa se však na prvním místě nesmířili vojáci, kteří chtěli svoji vlast proti Hitlerovi bránit, místo toho byla Československá armáda rozpuštěna a její zbrojní potenciál zabaven, pevnosti obsazeny. Někteří vojáci utekli za hranice, kde proti Hitlerovi bojovali se zbraní v ruce, Martin se vrátil do Traplic, kde žili jeho rodiče. Zde však nezhádal a s dalšími vytvořili již v jarních měsících roku 1939 největší národní odbojovou organizaci v prvním období nacistické okupace – Obranu národa.

Hlavním cílem Obrany národa bylo zorganizovat celonárodní povstání, obnovit samostatný československý stát, demokracii a svobodu, tak jak to proklamovala naše zahraniční vláda v Londýně. Obrana národa měla široký program s cílem připravit vhodné osoby a vojensky organizované jednotky, které měly po provedeném převratu zajistit převzetí moci a udržovat pořádek nejen na protektorátním území, ale i v oblasti Sudet a příhraničí. Oblastní velitelství, pod které spadala obec Traplice, v čele s velitelem pplk. Vladimírem Štěrbou, bylo v Uherském Hradišti, skupina měla do konce roku 1939 na území protektorátu Čechy a Morava na deset tisíc členů. Tato rozsáhlá a záslužná práce měla jeden nedostatek, podcenila konspiraci. Příslušníci Obrany národa předpokládali, že vlastenectví a odpor proti okupaci národ stmelí. Dosti neopatrná byla už první schůzka, která se konala v napajedelské škole. Účast na ní byla téměř manifestační, ale gestapo taky nelenilo. Organizace byla na uherskohradištsku vyražena na základě udání už koncem roku 1939. Následovala vlna zatýkání. Do rukou gestapa se dostaly dokonce i některé seznamy možných spolupracovníků. Následky byly tragické. Většina účastníků tohoto odboje byla zatčena, včetně nejvyššího velení, souzena a poslána do koncentračních táborů.

Martin Obdržálek se proto rozhodl opustit republiku a 25.1.1940, společně se svým přítelem Vlastou Grygerou ze Sušic, ilegálně překročil nedaleko Strání hranice protektorátu na Slovensko, odkud pokračoval na jih a 29.1.1940 u Zlatých Moravců přešel do Maďarska kde 11.února na francouzském konzulátě v Budapešti podepsal přihlášku do čs. armády. Z Jugoslávie odplul do Marseille a v českém vojenském středisku v Agde byl 30.3.1940 přidělen k 1. pěšímu pluku jako velitel čety a současně vykonával funkci tělovýchovného důstojníka. Později byl převelen k 9. rotě pluku, se kterou odjel na francouzsko-německou frontu, vše ale ukončila kapitulace Francie. Rozhodl se odjet na lodi Viceroy of India do Velké Británie a po příchodu do Cholmondeley měl na starosti organizaci jednotek bývalého 1. pluku ve funkci velitele roty. Dne 17.9. 1940 byl přidělen k 2. pěšímu praporu, zde však byl vzhledem k problémům s velkým množstvím nezařazených důstojníků převelen do zálohy. Patřil však k radikálním vojákům a společně s dalšími důstojníky se zúčastnil 23.10.1940 audience u gen. Ingra, tehdejšího velitele jednotek ministerstva vnitra exilové vlády v Londýně. K dohodě však nedošlo a proto se rozhodl odmítnout přísahu a až v roce 1943 se přihlásil na nábor důstojníků pro službu v britské armádě. Poté společně s dalšími 80 důstojníky nastoupil 1.října 1943 k jednotce, ve které sloužil až do 15.4.1944. V průběhu služby podal žádost o přeložení na východní frontu. Bylo mu vyhověno a spolu s dalšími kamarády po strastiplné a dobrodružné cestě přes Teherán dorazili k pluku 1. čs armádního sboru v Buzuluku. Protože byl ve vynikající fyzické kondici a v Anglii absolvoval parašutistický výcvik a výcvik útočného boje, počítalo se s ním pro zařazení ke 2. čs paradesantní brigádě. Dle dochovaného výkazu počtů ze 4. září 1944 měla parabrigáda těsně před odjezdem celkem 2 933 příslušníků. V tomto výkazu počtů byla započtena i pomocná rota, která měla ve stavu 127 lidí, z toho 9 žen.

Ráno 3. září obdržel velitel 1. paradesantního praporu rozkaz od velitele brigády plk. Vladimíra Přikryla a následujícího dne došel od velitelství 1. ukrajinského frontu a velitele čs. sboru rozkaz k přesunu do Przemyślu kde dorazil večer 8. září 1944. Martin Obdržálek odešel na své první válečné bitevní pole k přechodu přes karpatsko-dukelské průsmyky a z letiště v Krosně v noci z 26. na 27.9. odletěl s celým výsadkem do bojových operací. K tomu došlo pod neúprosným časovým tlakem, po třídním vysilujícím pochodu kdy jednotky pěším pochodem překonaly vzdálenost až 128 km. To vše se negativně projevilo v prvních bojových akcích, kdy jednotky bez přípravy útočily z chodu na dobře vybudovanou a hluboce

členěnou německou obranu v neznámém lesnatém terénu, chráněnou hustými minovými poli, dělostřeleckou a minometnou palbou. Jaké byly boje si lze představit ze vzpomínky zdravotní sestry Vilmy Kafkové-Mastellové:

„Za bojů v Karpatech děvčata střežila brigádní zástavu, ta byla v dlouhém pouzdře, tak jako na housle. V době bojů jsme se jednu noc nacházely v přízemním domku s hliněnou podlahou a vybitými okny, strop půdy byl probořený. My děvčata jsme v tom domku seděla potmě na pouzdru od zástavy. Náhle do zahrady vedle domu zajela kaťuše a začala střílet, to byl oheň. Po chvíli do těchto míst spustili Němci palbu. Bylo to strašné, všude jen oheň. Děvčata se polekala a chtěla odejít. Říkám jim, děvčata máme rozkaz, prapor nesmíme opustit. A přesto některé odešly. Krátce poté zavržaly dveře a někdo vešel dovnitř. Křičím: Heslo! Mužský hlas řekl heslo, které bylo v pořádku. Neznámý vešel blíže k nám, sedl si na zem a povídal: Škoda, že vás nevidím, kolik vás je? Byly jsme jen dvě. Neznámým přichozím byl npor. Martin Obdržálek, který nám sdělil, že je zde nebezpečno a prapor vezmeme dozadu.“

Později po přechodu na partyzánský způsob boje se Martin Obdržálek stává velitelem jednotky a i zde aktivně zúčastňuje bojů a za své hrdinství je povýšen do hodnosti kapitána. V horách podnikají ozbrojené akce proti nepříteli, který má převahu ve zbraních. Situace je den ze dne horší. Mají velké ztráty, jsou hladoví a vyčerpaní. Velení nařizuje ústup dále do hor přes Chabenec do Lupčanské doliny. Z úzké stezky padají lidé i koně, ani jeden kůň nepřešel přes Chabenec. Během jednoho střetu s německými jednotkami 9.11.1944 byl těžce zraněn do nohy kdy mu nepřátelská kulka prostřelila kotník. Ležel na sněhu a kolem procházeli vyčerpaní spolubojovníci. Sám na to vzpomínal takto:

„Ležel jsem ve sněhu, který mne pomalu zasypával. Připravoval jsem se na smrt. Vyzkoušel jsem pistoli a cítil, jak mi z těla prchá život. Byl jsem smířen se svým osudem. Náhle jsem zahlédl blízko u lesa svého velitele čety – poručíka Jana Haruse. Býval za první republiky poslancem. Byl také raněn, ale šťastnou náhodou mě našel a přivolal vojáky, kteří se opozdili. Ti uhasili malý srub, který předtím zapálili Němci, přenesli mě sem a ošetřili. Můj stav však byl špatný, k zánětu kostní dřeně se přidal zápal plic, dostal jsem vysoké horečky a několik dnů jsem blouznil. V horách jsem prožil několik týdnů až do 5.1. 1945. Bylo jasné, že musím do nemocnice. Na falešnou legitimaci na jméno Ján Tárgoš jsem byl převezen do nemocnice v Ružomberku. Tam mi nohu ošetřili, ale lékař nevěřil, že se mi stal úraz v lese při kácení stromů.“

Další den se pak v nemocnici objevilo gestapo a zajímalo se u dr. Brežného, kdy bude schopen transportu. Naštěstí k tomu již nedošlo neboť armáda bleskovým útokem osvobodila město a Martin Obdržálek se dočkal svobody.

Po válce pokračoval v léčení v divizní nemocnici v Olomouci a ve vojenské nemocnici v Praze. Zranění však zanechalo trvalé následky a tak byl v hodnosti majora převelen jako referent do kanceláře čs.legií Ministerstva národní obrany a v roce 1947 se stal zástupcem velitele vojenské ozdravovny pro invalidy v Grafenbergu. V září 1949 pak odešel do výslužby a přestěhoval se do Jeseníku, kde pracoval postupně ve státních lázních, u státních lesů a ve stavebním podniku. Vždy zůstal obyčejným skromným člověkem, který nerad mluvil o svých zásluhách. Dech se však tají nad jeho sbírkou vyznamenání, která obdržel v boji proti fašismu. Byl vyznamenán Čs. válečným křížem z roku 1939, čs. medailí „Za chrabrost před nepřítelem“, čs. vojenskou medailí „Za zásluhy v boji“, Řádem Slovenského národního povstání I.třídy, je nositelem mnoha dalších vyznamenání i čs. státního vyznamenání.

Ve městě Jeseníku byla vystavena na čestném místě jeho fotografie a v kraji si ho velmi vážili. A přece byl rodákem z naší obce, rodákem, na kterého můžeme být právem hrdi. Když se s ním novináři loučili v roce 1985 kdy o něm psali ve Slováckých novinách, na schodech stála vzpřímená postava muže s dobráckým úsměvem. Muže, který bojoval za naší svobodu a o jehož hrdinství psali Jan Harus a Ludvík Svoboda v knihách „Směr Praha“ a „Z Buzuluku do Prahy“. Martin Obdržálek zemřel 14. 4. 1989 ve věku 75 let v Jeseníku.

Na závěr dodejme, že na francouzské frontě bojoval i bratr Martina Obdržálka Bohumil a také Fabián Katrňák, narozen 1.1.1920, jeho otec Alois, dělník nar. 1883, žil v domě č. 125, který byl už zbořen. Jeho rodiče jezdili do Francie za prací a on tam s nimi několik let přebýval. V roce 1939 se zde přihlásil do čs. jednotky a po kapitulaci Francie sloužil u letecké perutě a úspěšně absolvoval parašutistický výcvik. Po válce se stal majitelem hotelu v Karlových Varech, ale jako bývalý západní voják byl režimem pronásledován a tak po roce 1948 odešel do zahraničí a žil na Floridě.

Po jeho osudu jsme pátrali v zahraničních archívech a v zápisech z Hillsborough County v Tampě jsme zjistili, že Fabián Katrňák zemřel 7.10.2001 a je pochován na hřbitově v Orange Hill, společně s manželkou Erikou.

Karel Polák (Podle článků ve Slovákých novinách)

Kalendář akcí na rok 2015

AKCE	TERMÍN
Turnaj ve volejbale	28.3.2015
Čarodejnice	30.4.2015
Folklorní odpoledne	červen 2015
Dětský den a pohádkový les	27.6.2015
Myslivecký večer	červenec 2015
Vinařský zájezd	srpen 2015
Ukončení prázdnin	29.8.2015
Slavnostní zahájení školního roku	1.9.2015
Bazárek dětských a dospělých věcí	12.9.2015
Slavnosti vína v Uh. Hradišti	září 2015
Drakiáda	26.9.2015
Slovácké hody	3. - 4.10.2015
Den vzniku československa (ohňostroj)	28.10.2015
Lampionový průvod - uspávání broučků	31.10.2015

Beseda s důchodci	listopad 2015
Rozsvícení vánočního stromu	28.11.2015
Vánoční koledování s Hrozénkem	prosinec 2015
Vánoční akademie ZŠ	prosinec 2015
Vánoční přátelské utkání v kopané	25.12.2015
Štěpánské koledování	26.12.2015
Vánoční koncert v kapli	prosinec 2015
Novoroční přánítek u Obecního úřadu	31.12.2015

Zdravotní středisko

	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek
Obvodní lékař <i>MUDr. Schneiderová</i>	12-17	7-12	7-12	7-11	7-12
Zubní lékař <i>MUDr. Volková</i>	8.30-17	8.30-17	8.30-14	10-16	
Dětský lékař <i>MUDr. Argiri</i>		11-13		11-13	
Gynekolog <i>MUDr. Sobol</i>				8-10.30	
Lékárna Tel. 572 585 157	10.30-16.30	8-13	8-13	8-13	8-13

Odpadové hospodářství

Obecní kompostárna

Kompostárna je umístěna v zadní části areálu bývalého JZD. Klíče od kompostárny jsou k dispozici na Obecním úřadě (tel. **572 572 616** nebo **572 572 626**) nebo u pana Jaroslava Slavíka.

1. Levá část kompostárny (bioodpad, tráva, listí, seno, sláma, plevel i se zbytky hlíny, staré ovoce a zelenina, hnůj apod.)
2. Pravá část kompostárny (větvě, dřevo, kůra apod.)

Sběrný dvůr (bývalá býkárna)

V současné době je správou sběrného dvora pověřen pan Miroslav Skopal, č. p. 235.

Otevřeno je vždy **v sobotu od 10 – 12 hodin** (možno v průběhu roku změnit).

Ve sběrném dvoře jsou umístěny dva kontejnery na **maloobjemový odpad**.

1. Kontejner určený pro směsný odpad

Do kontejneru patří: plasty, hadry, koberce, lepenky, umakart, guma apod.

Do kontejneru nepatří: pneumatiky, dřevo, sklo, papír, kovy, bioodpad, suť, hlína, beton apod.

2. Kontejner na železo

Do tohoto kontejneru ukládejte především železo a různé plechy.

Pro barevné kovy (hliník, měď, mosaz) bude několikrát do roka proveden zvláštní svoz.

Svoz nebezpečného odpadu

V obci je možné rovněž odevzdat nebezpečný odpad (mobilní svoz několikrát ročně), staré elektrické spotřebiče („Recyklujeme s hasiči“ - sběrný dvůr - každé první pondělí v měsíci), staré světelné zdroje – obecní úřad, objemný odpad (sběrný dvůr v rozumném množství), železný šrot a jiný kovový odpad (kontejner na býkárně).

Svoz nebezpečného odpadu je prováděn 3x ročně, stanoviště je vždy na parkovišti u prodejny Coop - Jednota. Do nebezpečného odpadu patří: rozpouštědla, kyseliny, fotochemikálie, pesticidy, oleje a tuky, baterie a akumulátory. Je možné odevzdat také elektroodpad (televizory, rádia, počítače atd.) Na obecním úřadě je i sběrné místo na žárovky, zářivky a drobné elektronářadí.

V letošním roce proběhnou svozy nebezpečného odpadu v těchto termínech:

- 11. 5. 2015 od 16 hodin,
- 25. 8. 2015 od 18 hodin,
- 22. 10. 2015 od 16 hodin.

Aktuality, poděkování, pozvánky

Šikulové

Dne 26.dubna 2015 v 11 hod. bude Česká televize vysílat kanálu Děčko pořad Šikulové, který se natáčel dne 18.3.2015 se žáky 4.třídy Základní školy a Mateřské školy Traplice.

Jaroslav Vinkler

Dne 21. ledna 2015 se dožil 91 let Ing. Jaroslava Vinkler, genmjr. v.v., bývalý starosta Slováckého krúžku Praha, zakladatel jeho časopisu Vědomost' a autor publikace o jeho historii (Praha a Moravští Slováci, 1. vyd. v r. 1988, 2. rozšířené v r. 2006), čestný občan obce Traplice.

Do dalších let mu přejeme hodně štěstí a zdraví.

Tříkrálová sbírka

V neděli 11.ledna se koledníci ze Základní školy a Mateřské školy zúčastnili v naší obci Tříkrálové sbírky 2015. Svým zpěvem popřáli lidem štěstí a zdraví v novém roce a zároveň jim tak poděkovali za finanční příspěvek na pomoc rodinám v nouzi.

V letošním roce jste podpořili charitativní projekty částkou **21 755 Kč**. Děkujeme také dětem, které se v roli koledníků na Tříkrálové sbírce podílely.

Ing. Milan Rozum, starosta

Fašanková zábava

Vedení obce Traplice děkuje všem, kteří se podíleli na uspořádání letošního Fašanku a Maškarního plesu pro děti:

- SDH Traplice za organizaci celé akce, příptavu fašankvé pochůzky a zajištění občerstvení
- Radkovi Kotyzovi za ztvárnění role faráře
- Spolku traplických žen za uspořádání Maškarního plesu pro děti a zajištění tomboly
- Traplické chase, Zdeňkovi a Mirce Hřnovým
- Folklornímu souboru Hrozének, Monice Obdržálkové a Martině Hnilové
- Janě Prokešové za výzdobu sálu

Děkujeme také ČZS Traplice za uspořádání tradiční výstavy vín a TJ Traplice za uspořádání turnaje v kuželkách.

Komunitní škola

Rada Komunitní školy děkuje svým sponzorům a podporovatelům, zastupitelstvu obce Traplice a vedení společností:

fatra

MESIT

Aircraft Industries

Vzpomínka

Za Vítou Chromkem

Vítězslav Chromek, občan Traplic, se narodil 27. května 1965, zemřel tragicky 5. dubna 2014.

Ne všichni v jeho rodné vsi věděli, že zde žije úspěšný promotér na poli nekomerční muziky, kterého si velmi cení jak město Uherské Hradiště, tak široká hudební scéna nejen u nás, ale i v okolních státech.

Od mládí miloval hudbu. Na přelomu 80tých a 90tých let hrál a zpíval v několika kapelách, (Nucený výsek, Don Pedro, Zimbura) a v roce 1993 spoluzaložil s kamarády Mírový sbor, který byl svého času nejzábavnější hradišťskou kapelou svého druhu. Rád organizoval zájezdy na různé koncerty i do zahraničí a podobné kulturní akce pomáhal organizovat i doma.

Chromkův hradišťský „obchůdek s písničkami“ byl hojně navštěvován. Vítka vždy přidal úsměv a pár milých slov navíc. Měl to štěstí, že jeho koníček se stal brzy i jeho prací.

Nejprve v klubu Mír, později si založil svoji agenturu VICHHR Produktion.

Tato agentura se v krátkém čase stala neodmyslitelnou součástí regionální kultury. Odvážila se v Uherském Hradišti a okolí (Buchlovice, Strážnice, Zlín, Slavkov u Brna, Holešov, atd) s úspěchem pořádat koncerty našich nejlepších kapel a zpěváků, ale s velkým úspěchem vozila do regionu i zahraniční kapely, jako Nazareth, Smokie, Slade, Sweet, Uriah Heep, Suzi Quatro, a další.

V letošním roce by Víťa oslavil 50.té narozeniny. Za tak krátký čas, vyměřený mu pro život, udělal opravdu kus vynikající práce v kulturní oblasti nejen našeho kraje. Čest jeho památce.

Jana Novotná

(údaje z tisku, Dobrý den s kurýrem 14.dubna 2014, autoři Iva a Pavel Paškovi)

Traplický zpravodaj

Vydává: Obecní úřad Traplice
Vychází nákladem 400 výtisků
Redakce: Karel Polák, Yvetta Mucková,
Petr Kuneta, Milan Rozum, Přemysl Šimoník,
Petr Ondruch

Okénko do historie

Původní zázemí TJ Traplice

Stavba budovy obecního úřadu

Stavba hasičské zbrojnice

Prodejna textilu a obuvi (dnes potraviny)

Budova mateřské školy (dnes dům č.p. 310)

Bývalá opravena obuvi a punčoch

Stavba kuželny

Archiv obce Traplice dnes obsahuje na 400 fotografií z dob nedávných i dávno minulých. Chtěli bychom na tomto místě poděkovat všem, kteří do archivu obce přispěli, zejména pak panu Ing. Jaroslavu Švubovi, panu Františku Mrkvicovi a paní Ludmile Chytilové. Naše snaha o získávání materiálů z historie naší obce bude pokračovat i do budoucna. Proto pokud vlastníte fotografie, které život v naší obci zachycují, prosíme vás o jejich zapůjčení (můžete je přinést na obecní úřad nebo vás po dohodě navštívíme).

Hody 2014

